

GAZETA TRANSILVANIEI

Semnul electoral al

„Frontului Românesc”

REDACTIA și ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV, STRADA LUNGA Nr. 5.

Telefon 226

Abonament anual 200 lei.

Pentru străinătate 500 lei.

Pentru autorități 500 lei.

Anunțuri, reclame, după tarif.

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU.

Apare de trei ori pe săptămână

Tuturor colaboratorilor, abonaților și prietenilor le dorim:

Sărbători fericite!

INVIEREA

Este cea mai înălțătoare sărbătoare a creștinului.

După ce a pățimit cu Isus, după ce a stat împreună cu el în fața lui Hanna și Caiafa, după ce a îndurat batjocura celor ce cereau lui Pilat slobozirea lui Barabba, după ce l-a urmat tăcut și desnădăjduit pe drumul Golgothei simțind însuși povara crucii și căldura sârgelei ce fășnea din fruntea încinsă cu cununa de spini și după ce a îndurat împreună cu El toate chinurile răstignirii, Creștinul se simte renăscut, refăcut în ceasurile sărbătoarei Invierii. A înviat par' că și el odată cu Isus. Sufletul lui, trecut prin focul cumplit al suferinței, e ușurat și desrobot din cătușele păcatului. În ceasul acesta creștinul e alt om, un om nou. Din infernul de ieri, el a trecut într-o lume plină de lumină, de liniște, de pace, de viață.

Ce s'ar face biata ființă omenească fără această credință? Ce s'ar fi ales de bietul Român, biciuit de toate vânturile și încercat de toate necazurile dacă din această credință nu și-ar fi făcut însăși legea vieții sale? Cum și-ar fi scăpat el această viață din noianul întunecat al veacurilor, dacă n'ar fi fost călăuzit de lumina, de pilda supremei suferințe a Dumnezeului-om, și de învierea lui?

Contopindu-și umila lui ființă cu aceea a celui ce a arătat omului că biruința se dobândește prin suferință și că chinurile crucii duc la înviere, Românul și-a dobândit chezașia nemuririi sale. Înarmat cu ea, el va reuși să se mântuească din toate încercările. Ori câte vrășmășii se vor acumula împotriva-i și ori câți nori amenințători se vor îngământa la hotarele moșiei sale, devenită în cursul vremii adevărat templu de rugăciune, credința lui va izbuti să înfrângă toate primejdile.

Dușmanilor văzuți și nevăzuți, din afară și din năuntru, conștienți și inconștienți, puterilor întunecului și tuturor duhurilor rele ce îndrăznesc să-și profileze umbrele pe ori-

zontul țării sale, poporul român le opune forța unei credințe multisekulare sintetizată în nemuritorul refren: *Cristos a înviat!*

Cei ce vor avea temeritatea să se atingă de această armatură a ființei sale, vor afla că: *Adevărat a înviat!*

Isus în lupta, pe care a deslănțuit-o împotriva Legii vechi, n'a cruțat nici o su-

ferință. Și pentru biruința învățaturii sale a primit să se răstignească.

Cei ce cred în El, cei ce îl urmează cu neclintire, cei ce nu înconjoară suferința și jertfa, vor birui ca și El.

O nație ca a noastră va străluci de asemenea într-o biruință. Căci ea crede cu tărie și urmează fără șovăire pe Dumnezeu omul, care a pățimit și a înviat.

V. Nițescu.

Christos a înviat!

Marea taină care a stăpânit popoarele în decursul vremurilor, aduce și anul acesta o undă de liniște. În preajma Invierii Mântuitorului e marea reculegere a sufletului hârșit de toate nemulțumirile. Acum stau oamenii plecași asupra faptelor lor, zicând:

— „Doamne, cât de puțin am făcut din ceace puteam să fac și cât de neînsemnat este lucrul meu fără binecuvântarea Ta!”

Noi am trecut prin vremuri mai grele decât cele de față și le-am învins!

Noi am cunoscut oameni mai răi decât cei care ne înconjoară și i-am supus prin puterea sufletului!

Noi am trecut prin cele mai amare clipe de îndoială și ne-am ridicat apoi înălțări în necazuri și mai presus decât toți semenii noștri!

În istoria omenirii, tuturor încercărilor războinice, turburărilor de tot soiul, învrăjbirilor crâncene, le-a urmat câte o perioadă de liniște.

Această perioadă a fost întotdeauna o perioadă a culturii.

Într'adevăr, când apele se linișteau, când tendințele contrare erau măcinate de vreme, toată puterea sufletului se îndrepta către scrierea cea înțeleaptă, care să lumineze mințile și să îmbuneze inimile.

Cultura marchează evoluția în viața popoarelor.

Prin ea o națiune își perpetuiază numele dealungul veacurilor.

Oamenii au știut să prețuiască întotdeauna și faima războinicilor dar și numele scriitorilor, care, de multe ori spunea mult mai mult decât cea dintâi.

Ce s'ar fi ales de gloria Ilionului sau a lui Ulise dacă rătăcitorul aed orb nu ar fi statornicit-o în cântece, scrise mai apoi și păstrate cu sfârșenie?

Ce ar fi însemnat Alexandru cel Mare, Cezar, Hanibal și toți marii comandanți de oști de până mai aproape de noi, fără ajutorul celor care să le povestească isprăvile?

Am spus că meritorii prefaceri și sbuciumărilor îndelungate le urmează o perioadă de liniște și m'am gândit la puterea cărții.

Cartea e vehiculul culturii. Ea are o mare putere.

Cartea bună luminează drumul, cartea rea îl umbrește.

Cartea bună ne înalță sufletele și ne încălzește inimile; cartea rea aprinde zăzania și viclesugul între oameni.

Dar amândouă — și cea bună și cea rea — sunt ieșite din mintea omului. Pentru aceea avem buna judecată și cugetul nostru care ne opresc, chiar de am fi în creier de munte, să ne atingem de veniul cărților rele.

Noi am apucat și binefacerile dar și relele scrisului.

Trăim însă vremuri de muncă pe toate tărâmurile artei românești. Cultura românească a ajuns în plină maturitate.

Ei bine, acum e mai mare nevoie decât oricând de o deplină liniște sufletească!

Această liniște o găsim în cartea de temelie a credinței strămoșești care înmoaie inimile, apropie sufletele, înfrățește pe dușmani și cârmuește nevă-

zul omenirea: *Sfânta Scriptură!*

Sfânta Scriptură e izvorul de pace, de tărie, de frumusețe!

Cel care citește filele pline de învățătură ale acestei cărți sfinte, se va simți om întreg om cu mintea luminată.

Îată cum înfierează Iisus pe farisei:

„Deci toate câte vă vor zice vouă făceți-le și păziți-le; dar după faptele lor nu faceți, că ei zic, dar nu fac.

Că leagă sarcini grele și cu anevă de purtat și le pun pe umerii oamenilor, ci ei nici cu degetul nu voesc să le miște.

Toate faptele lor le fac ca să fie priviți de oameni; căci își fac filacteriile late și-și măresc ciucurii de pe poale.

Le place să stea în capul mesei, la ospete...” (Matei 22, 23).

Nu-i vedeți pe aceștia pretutindeni și acum? Nu-i întâlniți la fiecă colț de stradă? Da, sunt oamenii de totdeauna; oamenii cu care avem a face!

Dar îată, mai departe, îndemnul pentru credință:

„Iar credința este adevărarea celor nădăjduite, dovada lucrurilor celor nevăzute...” (Ep. Sf. Pavel, 11, 1.)

Să ne oprim o clipă, în liniștea acestor sfinte sărbători și să ne gândim la foloasele culturii, la foloasele cărților bune și, mai ales, la minunatele învățături cuprinse în cea mai celtită și mai scumpă carte din lume, care este *Sfânta Scriptură*.

Eu vă amintesc de un popas odihnitor, de cel mai reconfortant popas, în lumina acestor frumoase zile de April.

Christos a înviat!

M. N.

„...bande de asasini”.

Sunt cuvinte, cu care părinți orbiți de patimă politică, își caracterizează pe proprii lor fii.

„Toate drumurile țării au fost presărate cu bande de asasini” — scrie organul dela Cluj al partidului național-țărănesc, într'un articol, în care vorbește despre congresul dela Târgu-Murăș, al studenției creștine din Țara Românească! În același ton glăsuiește presa Sărin darului împreună cu fiiucile, îngrozite de curilele românești.

Îți stă mintea'n loc în feța turbării politicianiste, pornite până la cutezanja de a și declara, — fără motiv, dar din anumite calcule — asasini pe proprii săi fii!

Studenții de azi sunt receptorul durerii, mizeriei și nedreptății zilelor, în care trăim. În inima lor svâcnește pornirea avântului, care chiamă la trezire un neam copleșit și moleșit de blestămul atotputernicei nedreptăți, cu care ne-a blagoslovit un trecut de păcate ale celor ce se tem de ei. Ei vreau îndreptare! Pentru viitorul și fericirea țării și a neamului lor!

Sunt ei „bande de asasini”? Ei, cari vor să dea tărie și viață? Ori, cei ce încearcă să le ucidă avântul cu care au pornit pentru salvarea neamului lor?

Nu laud desmățul, iar crima o condamnă!

Se spune și se scrie că, din prilejul șinerii congresului studenților creștini s'ar fi petrecut anumite scene, cari trebuiesc sancționate. E la loc, e corect! Nepedepsită, — încălcarea legii deschide mai larg poarta imboldurilor și căilor greșite! Să fie puși la punct cei vinovați! Dar așa cum poruncește dreapta justiție! Să nu cadă pedeapsa vinovatului asupra celui nevinovat!

Vor fi fost între mîile de studenți ai avântului tineresc, indivizi cuprinși de brațele excesului. Admitem! Și nu uităm, că printre rândurile lor au putut pătrunde și agenți ai scandalului, pus cu fălc la cale din partea celor ce ar dori să compromită un avânt patriotic! Calculul acestora însă nu'l putem generaliza. Nu putem admite ca întreaga studenție creștină a Țării Românești să fie făcută părtașă a păcatelor acelora pe cari ea însăși îi dezaprobă, îi condamnă!

Fiindcă această studenție nu este și nu poate fi o „bandă de asasini presărați pe toate drumurile țării!” Această studenție o formează fii părinților cari și iubesc copiii și cari s'au tradit și au cheltuit pentru educația lor, pentru ca să-i vadă luminați și fericiți! Să-i poată oferi țării ca viitori conducători ai ei!

Ce ar fi părinții, ce ar fi fiii lor, care ar fi viitorul țării și ce ar însemna școala, dacă meiereia ei ar fi creșterea „bandelor de asasini”?

Dela persoane de bună credință, neînregimentate în partide politice și care au fost martore ale celor petrecute la Târgu-Murăș, am auzit cuvinte, care nu cadrează de loc cu părerile celor ce vorbesc despre „drumurile țării presărate cu bande de asasini”. Am auzit scene de îndușegheț patriotice. Am ascultat cuvinte de înălțătoare învățătură națională. Din cuvintele povestite de aceștia am desprins înflăcărea cântecelor patriotice-naționale, cari au sguđuit inima metropolei groșilor ungurii de altădată. Și în gazete am mai celtit un lucru: un nenorocit de student, uitat de sine, care și a permis obrăznicia de a încasa bani dela diferite autorități și întreprinderi, sub pretextul ajutorării studenților congresiști, a fost sancționat pe loc și la moment, l s-au luat banii, au fost restituiți celor pungășiști, iar cel ce a îndrăznit să aducă acest blam prestigiului studențesc, a fost condamnat să primească 25 bastoane, în fața primăriei orașului. Și cu pr.mul tren trimis la urmă!

Măsură a fost luată și executată — nu de poliția oficială, — ci de poliția studențească!

Sunt acestea dovezi de acte ale unor „bande de asasini”? Ori, indicii ale felului cum trebuie condusă o țară, în care Cantalup-Iștii, Căger-Iștii și toate soiurile de astfel de „iști” scriu cu faptele lor povești de necrezut?

„Bandiți” și „asasini” aceia, cari în timpul congresului, cutreeră, — în echipe — satele din împrejurimea Târgu-Murășului, împrăștiind, cu cântece și poezii patriotice, cu cuvântul sufletului românesc, sămânța sănătoasă a patriotismului într-o regiune atât de înstrăinată de sentimentul românesc?!

În feța acestei opere naționale nu încapă nici un cuvânt de mulțumire, de recunoștință, de îmbărbătare? Numai hulă?

Am spus și repetăm: nu există pădure fără uscături!

Autorii exceselor și turburărilor să-și ia răsplata faptelor. Aceștia sunt indivizi, a căror vină trebuie constatată și sancționată, — nu aruncată asupra întregului corp studențesc, pe care au voit sau au încercat să-l compromită.

A generaliza, — din cauza unor rătașii, — și a striga că studenții, ucenicii atelierelor de cultură românească, sunt „bande de asasini împrăștiți pe drumurile țării”, însemnează a batjocuri și a defăima tot ce un părinte și o țară are mai drag și mai sfânt. A schimba menirea școlii în crescătorie de gangsteri; însemnează a i lua țării dreptul de a se mai numi românească.

Obraji țării nu pot fi palmuți atât de nemilos! Și nu pot fi arătați străinătății și dușmanilor ei cu un gest atât de nesocotit și dejositor!

Hristos a înviat.

„Omule cunoașteți menirea ta înaltă“.

Cu o sântă și cerească însuflețire, primeniți în ființa noastră întregă, rostim unul altuia îmbucnătoarea salutare „Hristos a înviat“. Astăzi în cea mai măreață zi a anului, în care ne-a învrednicit bunul Dumnezeu a ajunge, dela palat și până la cea mai sărăcăcioasă colibă această salutare umple sufletul creștinului drept măritor de cea mai îndreptățită bucurie.

A înviat Domnul... era vestea plină de tainic cutremur ce o duceau apostolii dela unii la alții în dimineața învierii și Domnul apare preamărit în mijlocul lor zicându-le „Pace vouă“.

Trecură zilele în care luarăm Mântuitorului, când luarăm cunoștință de chinurile și de moartea Sa pe cruce și azi ne bucurăm, ne bucurăm că văzură ochii noștri cei sufletești învinsă moartea și pe Isus viu și preamărit.

Sf. Apostol Pavel în cuvântarea sa după pogorârea Duhului Sfânt zice: „D-zeu a sculat pe Isus din morți, noi suntem martori toți pentru aceasta“ (Fapte 2 v. 32) și după cum mulțimea aceia mare ce-l asculta s'a bucurat nespuse de mult și a primit toate pătimirile legate de cel ce se mărturisea creștin, urmând pe Hristos, așa ne bucurăm noi azi când vestirea aceasta străbate dela ușile constanței până la inima și conștiința fiecăruia.

Hristos a înviat! ...Ade-

vărat a înviat!... este salutul celor ce cred și prin această credință s'a răspândit această veste toate și-rurile de ani. Dela vremea când Maria Magdalena îl găsi viu în grădina mormântului, când Luca și Cleopa îl recunoscând în frângerea pâinii și când Toma ce nu crezuse a pipăit ranele și coasta Sa și până azi, această certitudine a învierii Sale trăiește în noi. A trăit mereu și în aceia cari pe rugurile împăraților persecutori mărturiseau cu sângel și cu viața lor pământescă credința în înviere. Ca cea mai puternică dovadă despre Dumnezeu Sa, Mântuitorul ne-a împărțit de această mare minune a învierii din morți pentru ca credința să fie bazată pe chezașia învierii. Sf. Apostol Pavel ne și lămurște în această privință prin cuvintele sale către Corinteni zicând: „Dacă n'a înviat Hristos, zădarnică este propovăduirea noastră și zădarnică este și credința voastră“ (I Cor. 15 v. 14).

Iată de ce trebuie să stăruim în mare bucurie astăzi când prin învierea Domnului primim cea mai ne-strămutată temeinicie a credinții noastre în Dumnezeu. Crezând în învierea lui Isus vom învia și noi căci spune apostolul: „după cum toți mor în Adam, tot așa toți vor învia în Isus Hristos“ (I Cor.).

Din praf și din gunoii păcatelor ne a ridicat pe noi

Dumnezeu acum și, precum odinioară, pe cei morți și înviați de El, fiica lui Iair, Lazăr și alții i-a adus la o viață nouă, așa pe noi pe toți ne ridică din josoicie la o înțelegere înaltă a vieții și a misiunii noastre. Din păcate și fărădelegi de tot felul, cari au pus pe sufletul omenesc piatra grea a morții, ființa omenescă întreaga este chemată acum la o nouă luminare, la aceea ce a răsărit din mormântul învierii.

E ziua învierii, deci să ne veselim popoarelor și duhovnicește să ne bucurăm, căci am primit pe Dumnezeu arvună a învierii noastre. E sărbătoarea care vorbește

mai mult sufletului nostru, este prilejul care te face să gândești mai cumpănit la viața ta, este momentul care strigă mai cu putere „omule cunoaște-ți menirea ta înaltă...“.

E ziua mare când omul face cunoștință cu puterea lui Dumnezeu, e ziua izbăvirii, și toți cari credem, ca o obște sfântă să ne închinăm azi sfintei Lui învierii. Și salutându-ne unii pe alții cu cuvintele vestitoare ale acestei bucurii să ne alăturăm bisericii Sale mântuitoare și cu ea să cântăm „Ziua învierii popoarelor, să ne luminăm...“ și creștinește să viețuim.

Pr. Al. Florea-Vlădeni.

Gânduri de Paști.

Fericirea individuală și fericirea colectivă.

de Dr. Mircea Suciu-Sibianu.

Sthndhal spunea foarte bine: „Omule este o ființă, ce pleacă în fiecare zi la vânătoarea după fericire“. În fiecare zi o căutăm și poate nici n-o găsim odată, căci nici nu suntem în clar cu definițiunea ei. Suntem însă cel puțin de acord, că n-are nimica comun cu bogăția, căci pe cei bogați îi găsim mai bolnavi și mai plini de griji. De altfel a spus o așa de clar Mântuitorul: „Mai curând intră cămila prin urechele acului, decât bogatul în împărăția lui D-zeu“.

„Parvus do nus, magna quies“ cu cât e casa mai mică, cu atât e liniștea mai mare, e un lucru ce nu se poate tăgădui. Noi însă vrem să dăm o definițiune fericirii. Unii spun, că este acțiunea (Goethe) alții, că este munca și tăcerea (Carlyle), alții, arta de a suferi și arta de a renunța (Charles de Foucauld, pustnicul Zaharei), alții a te învinge pe tine însuși (R. gele Ferdinand). Alții în frunte cu Janet filozoful spiritualist francez mort în la 1899 spune, că scopul vieții fiind desăvârșirea și nu

fericirea să nici n-o mai căutăm. Noi vom încerca totuși să dăm o definițiune. Estă după părerea noastră rezista defăirii critice, ce cuprinde tot ce mai important în viață și astfel va trebui să ne îndestuleze: fericirea este sănătatea corpului și pacea sufletului.

Măm gândit adesea, și este acuma mei actul de cât oricând în săptămâna patimilor, întrebarea lui Pilat din Pont: Ce este adevărul? Mântuitorul știm, că a rămas dator cu răspunsul negăsind util să mai dea nici o clarificare. Am vrea să întregim și acest răspuns, ca să deslegăm mai bine problema ce ne-am pus-o — problema fericirii.

Adevărul este acordul perfect între viață și teorie, între știință și Bine. Definițiunea aceasta pe care am dat-o noi fericirii este adevărată, căci și știința și Biblia sunt de acord asupra ei. Ceea-ce este mai frumos în această definițiune este, că o putem realiza fie pe baza știin-

ței și filozofiei moderne de azi reînnoită la vechea credință fie pe baza Evangheliei. Dacă căutăm să ne însușim în viața eternelă și sfiate din Evanghelie, dacă vom ști să ne înfrâmăm instinctele de nutriție, de reproducțiune și de proprietate, dacă vom căuta să ne însușim viața simplă, curată și plină de bunătate a Mântuitorului d'vin, urcând cu el des munții noștri pentru a ne ruga în singurătate, ne vom apropia tot mai mult de fericire, de sănătatea perfectă și oțelită a corpului și de pacea tot mai completă a sufletului pe care să n-o mai turbure de loc atâtea și atâtea neplăceri și suferințe fier nte vieții.

Dacă acuma dela fericirea individuală ne-am ridicat la definițiunea fericirii colective ale unei națiuni am da aici următoarea definițiune: fericirea unei națiuni este libertatea de ași conduce singură în spiritul său toate ramurile activității sale. Dacă fericirea individuală depinde numai de eforturile tale și o poți atinge cu multe stăruință, fericirea colectivă a unui popor necesită un guvern pătruns până la ultimele fibre de ideea națională și un partid unic pe întreaga țară de cea mai pură întransigență națională. Dacă vrei să te tocmești pe contul fericirii individuale sau să i dai tu o altă definițiune ce îți convine o poți face — deși nu cred s-o poți găsi în alte elemente decât cele indicate — căci dacă creștii o fac pe contul tău propriu, dar pe contul țării scurte, în care noi suntem băștinași de mil de ani și noi am scaldat-o în nenumerate rânduri cu sânge pur românesc, este o mârșavă îndrăzneală să vie ori ce nechemat, ori ce lăta păgână și comunistă să ne dea nouă alte definițiuni.

Noi avem definițiunile noastre. Cel ce vrea să dea alte definiții fericirii colective să-și caute altă țară s-o ferească după principiile lor. Dela Chișinău de unde a bătuț așa de puternic zilele astea vântul necredincios nu-i departe nici Rusia sovietică, nici Marea Neagră cu drumul spre Palestina. Iată 2 țări unde ei pot să și aplice principiile lor.

Noi vrem să rămânem strănsi

Trezire.

Din somn natura se deșteaptă,
Zefirul a trezit-o lin...
În Primăvara-aproape coaptă
Un zvon prelung, ca un suspin...

Il simt și eu suspinul vieții,
Care mă leagă de pământ...
Mă frâng, mă zbat în plasa ceții
Și cum ași vrea să mă avânt...

Zădarnic javrele în cale
Din carnea mea bucăți au rupt,
Eu, Doamne 'n crugurile Tale
Mă 'nalț și sângerez și lupt...

Chemarea Ta e pentru mine
Poruncă, astru și destin,
Iubirea ce-mi svăcnește 'n vine
E-a Ta, și Tie mă închin...

De ne-am trezi la viață, semeni,
Călcând pe propriile dureri,
Am fi cu toții frați și gemeni
Și astăzi nu ar mai fi ieri.

Și conștiința împăcată
Ar curge lin în vad de vis,
Iar la suprema judecată
În iad, om, nu ar fi trimis...

În preajma sfântului Tău Paște
Cadavre vii își plimbă somnul,
Dar lumea nouă se va naște
Și între noi veni-va Domnul.

I. Al. Bran-Lemeny.

Filozofia și doctrina corporatista

de Mihail Mănoilescu.

Corporatismul prezentat aici, fiind să precizăm dela început, nu este corporatismul evului mediu. De asemenea, concepțiile și domeniile pe care le îmbrățișează sunt mult mai largi decât ale fascismului, care a aplicat principiile sale corporatiste mai mult pe teren economic. Corporatismul trebuie privit pe mai multe planuri: social, idealist, moral, spiritual. Lumii contemporane îi este cunoscut mai ales prin prisma reformelor fascistice și, eventual, portugheze sau austriace.

Corporatismul trebuie privit ca o doctrină științifică în prelung, cum de altfel au preluat a fi toate reformele Statului. Din acest punct de vedere, trebuie procedat cu scrupulozitatea și spiritul de analiză caracteristice oricărei lucrări științifice. Totuși, se procedează la desăvârșirea operii doctrinare cu o grabă înfrigurată. Căuza trebuie căută în realizările corporatiste, ale căror rezultate vin în ajutor cu o putere de afirmare neobicinuită.

Corporatismul nu are numai darul, de ordin superior, de a sesiza și apoi a sintetiza, stăruind de echilibru ale atât de dinamice și complexe vieți sociale; el are în plus simțul re-

lativismului istoric. Căci, cine își mai închipue azi că pot exista principii valabile pentru omenirea întreagă, în spațiu și timp? Rigiditatea, care a sursat sistemul individualist, nu are ce căuta într'un sistem corporatist, a cărui elasticitate, de altfel, are meritul de a-l fi impus într'o mare măsură. Corporatismul deci, deducând doctrinele sale din imperativele timpului ce trăim, se afirmă ca doctrina veacului al XX-lea și a unei covârșitoare părți din omenirea contemporană. Bineînțeles, et e sortit să ia diferite aspecte în d'feritele țări, păstrând însă trăsătura esențială care e integrată organică a forțelor naționale. Acest punct afirmativ, solidaritatea națională, rezultat din structura economiei mondiale, se concretizează prin patru imperative:

1. Imperativul idealist și naționalist, în urma aspectului de azi, în urma războiului mondial. El afirmă suprema solidaritate, care unește străns pe fiii aceleiași patrii, și care, la rândul ei, e impusă de disciplina externă. Ea trebuie să fie înfăptuită în mod practic și concret. Patria trebuie să devină o stare de conștiință zilnică, generală și permanentă. Imperativul soli-

STUDII.

darității economice de clasă a veacului al XIX-lea, reprezintă unitatea scopurilor vieții unei țări.

2. Imperativul organizării, care însemnează organizarea convergenței mijloacelor, se impune prin fenomenul trecerii dela economia extensivă la economia intensivă. Organizarea însemnează superioritate și constituie o forță nouă pe lângă: natură, muncă și capital. O frumoasă formă de organizare unitară și disciplinată a națiunii o oferă național-socialismul german.

3. Imperativul păcii și al colaborării internaționale. El nu este, cum ar putea crede unii, în contradicție cu primul principiu. Miguel de Unamuno spune undeva: „cu cât un om aparține mai mult țării și veacului lui, cu atât aparține mai mult veacurilor și țărilor“.

4. Imperativul decapitalizării fiind să reducă la justa lor valoare beneficiile exorbitante ale capitalului, născute și protejate de sistemul individualist.

Care sunt idoli pe care trebuie să i dărâmăm corporatismul? Sunt doi: individualismul și comunismul. Individualismul s'a născut pentru a crea maximum de avantajii individului, care e origina și sinta permanentă a eforturilor Statului. Principiul democratic însemnează dreptul celui mai tare. Statul democratic e neintervenționist. El nu organizează, deoarece nu vrea și nu poate. Statul acesta nu

lipți de vechile idealuri strămoșești. Le repetăm aci și le re-zumăm în două cuvinte. Pentru individ: „Tinde mai întâi spre împărăția cerurilor și toate ce-

lalte vor veni dela sine“, pen-tru nație: „Tinde mai întâi spre dominațiunea spiritualității și activității românești și toate ce lalte vor veni dela sine“.

Intre înviere și moarte

Puterea milenară a cre-dinței strămoșești a fost căuza primordială a fap-elor mărețe și mari, a pro-gresului prin unire și bună înțelegere. Ea nu este un mit născocit, ci o forță di-namică confirmată prin fapte ce s'au ridicat deasupra pu-terei omenești... Puterea ei n'are limită și spațiu, n'are un determinism pozitiv fiind o forță spirituală invizibilă și incomensurabilă. Când a-ceastă putere dumnezeiască e stirbită și nesocotită de factori și persoane indivi-duale ori nucleu sau socie-tăți omenești compacte, des-compunerea și nimicirea a-cestora este, inevitabil, fat-ală prin declinul moral și moartea fizică ce-i urmează. Când, din contră, ea se consolidează prin unire, iu-bire și bună înțelegere, so-cietatea profită, progresează și organismele ce o compun se întăresc atât sufletește cât și materialmente pentru o mărire a longevității ei morale, fizice și de bună stare.

Crist, părintele acestei doctrine creștinești și fiul lui D-zeu, a învins moartea prin credința compusă din cei trei factori ce i-a prop-agat — în activitatea Sa apostolică — înviind din morți, fapt ce constituie mă-rețul prasnec creștinesc ce-l sărbătorim de milenii și as-tăzi cu atâta smerenie.

Cele două noțiuni din fruntea acestui articol: în-vierea și moartea sunt dia-

metral opuse una alte-a. Sunt două extreme ce sim-bolizează puterea credinței și necredinței — am putea spune — a binelui și răului, comparat cu bună starea și mizeria oamenilor înaintea ceasului chemării în abis...

În aceste zile grele de necunoscut, de frământări interne și externe, cari pun în campană existența orga-nică a statelor și viața po-poarelor în primul rând, a creștinismului cu viața in-dividuală, materială și fami-liară, ce formează temelia de bază a statului, în al doilea rând, — răscolirea conștiinței noastre seimpune pentru două mari motive:

Întâiu, față de gravele evenimente din afară ce pot sfârși printr'un cata-clism de moarte totală a Europei, pentru care nu prea suntem pregătiți din mo-tive de neprevădere, — lucru destul de trist când ne gândim la apărarea integrității noastre naționale. Al doilea, pentru liniștea mo-rală, și ordinea internă. Acest al doilea motiv este cel mai important, astăzi, și mai grav pentru țara noastră. Nucleu și grupări cunoscute și necunoscute împânzesc țara dela un cap la altul, scuturând flamura unor do-ctrine de aparență inofen-sive, dar cu fond marxist, bolșevic și comunist. Ce sunt toate organizațiile frag-mentare unite în așa numi-tul „Front popular“ și toate

nucleele Canaanurilor para-

zitate organizate din țară ce izbucnesc pe alocuri? Oare nu sunt ele o ramură a arborelui bolșevic dela Moscova? :

În Spania, pe urmă în Franța și în ultimul timp în România, sub aceleași de-nunmări, ele își strâng rân-durile și își consolidează pozițiile. În fața acestor or-ganizații de desagregare a statului și a societății românești se impune reacțiunea prin: *Unire, conștiință și în-țelegere*.

Bolșevicii pun la zid, în 24 ore, pe oricare individ care e presupus că arti-vează pentru răsturnarea regimului lor.

La noi, doctrinarii bolșe-vici cu caziere la siguranță, fac naveta dela București la Moscova și invers pentru a primi directive și mijloace de luptă necesare cuceririi aderenților și consolidării forțelor comuniste din Ro-mânia, fără a fi stingheriți și fără a fi striviți după merit de executorii legilor ce ocrotesc ordinea din stat. Cunoscutul militant comu-nist Bujor este în plină ac-tivitate și speră să scape în curând de pe băncile justiției și pe camarazii lui în frunte cu Constantinescu-lași, spre a-și strânge rân-durile. Succesul în activi-tatea acestora, înseamnă *distrugerea ordinii din stat, a religiei și familiei, și a-verii individuale, ceace ar echivala cu moartea mo-rală a individului și statului național în sine*.

În fața acestor eveni-mente și a împrejurărilor de față critice și nebuloase, un examen de conștiință ni se cere, întrebându-ne: Există iubire? Există în-țelegere? Și mai presus de toate există *unire între fi-*

acestei patrii, unire prin care să poată să învingă toate puhoaiile ce tind a-i coplesi, a-i desbina și a-i distruge? Dacă nu există acești trei factori în masse, credința într'o mântuire și fericire, nu poate fi, nu poate veni. Ea se impune ori unde, în orice moment și'n orice împrejurări pentru victoria neamului și pentru întărirea statului și fericirea poporu-lui român, acum în ciasul critic.

Cu evlavie cu care asis-

tăm astăzi la sărbătorirea învierii din morți a Mân-tuitorului nostru Crist, cu aceeași evlavie vom ajunge să serbăm, *prin unire și în-țelegere*, înscăunarea *națio-nalismului* în conducerea de stat, pentru deparazita-rea și descătușarea avuției și vieții românești anihilate, istovite și schinguite și pentru o mai puternică apărare a statului în contra amenințărilor dinafară.

V. P. Rogoz.

Ne-am regăsit..

Ne-am regăsit... Fii aceleși mume pierduți pe cărări de grele păcăe și patrii — mamă ceși plânge amarul — gemând de durere sub crunte loviri de bar-dă streină.

Treziți din amorțirea de mor-te, ajunși la marginea negrei prăpășii a peirii, către care breje viămașe ne-aruncară cu ură — ne-am regăsit cuprinși de-ace-lași clocot vulcanic: *Vrem să trăim!*

Veacuri [dearându], pământul străbun sub tropot barbar de copite își plânse amarul.. Iar noi, întocmai ca Crist, prin se-colul purtel am povara crucii pe umeri. Străinii — dușmani cu sulele negre și inimi haine — cu ură slufindu-ne totul, peirea noastră voiră.. și secol de se-col, prin ei, convol nesfârșit de pătimiri nedrepte, purtat am pe trup și în suflet...

Pe creste de munți, în lat de câmpie, pe unde de ape, poema durerilor noastre, cu sânge și lacrimi, stă scrisă.. pe toate!... Pe căi de ntunerec, fără răs-crucii de lumină, au vrut să ne pierză păgânii.

Dar ne-am trezit! Din beznă adâncă a peirii în care căzusem, ne-a scos spre lumină marea și sfânta putere a *conștiinței*...

În străfunduri de suflet, adânci, ascunsă în firide, cu grije, pă-strat-am lumina credinței...

Și astăzi, când cer și pământ gemând de durere ne cheamă, ne-am regăsit.. filii aceleși mu-

me, cuprinși de aceeași dorință de viață.

Stăpân pe ogor și pe ei, vred-nic urmaș al anticei Rome, liber vrea să trăiască Valahul!

Fugă, de-acuma, dușmani!, tre-mure răii, iar lași să iee a-minte:

Mândria de rasă trăiește în noi și în vinetele noastre oulzează din nou același sânge ferbiate! Ne-am regăsit!

...Și tot mai larg, mai sonor, străbate văzduhul și crește vul-canicul clocot: *România Ro-mânilor!*

— E glasul învierii!..

Constantin I. Odor.

Țara oamenilor

de peste o sută de ani

Din Tiflis se anunță:

Locuitorii din Abchazia eju-ng la vârste foarte înaintate. Anul trecut a murit în raionul Ocem-cisk din republica Abchazia un locuitor în vârstă de 155 ani, cu numele de Chaptara Kitut. În comuna Cilov, din același raion, trăiește un altul în vârstă de 150 ani, Adleiba Majağa. Bă-trânul se bucură de o bună și fidelă memorie, citește continuu zărele, care apar la Suchum. Cu 25 ani mai tânăr decât Ma-jagva e un altul, cu numele de Keuba Tikban, în vârstă de 125 ani. În republica Abchazia mai trăiesc încă: Rebija Sogum de 127 ani, Kobachija Elyfu 105 ani, Binoga Kviciuja de 100 ani ș. e.

poate impune reguli etice, deoa-rece nu are la baza sa princi-piul etic. El nu poartă pecetea idealismului și deci nu poate impune liniștelor o disciplină sufletească. Statul individualist nu organizează națiunea, nu gru-pează pe indivizi după capacitatea și funcțiile lor. El îi consi-deră egali, independenți și izo-lați. Din aceste principii s'a nă-scuit faimosul „contract social“, contract ipotetic, care duce la afirmarea „voinei generale“, exprimată prin sufragiul univer-sal, care, în fond, înseamnă majoritate de massă, majoritate de neegali și care definește vo-ina generală ca singurul isvor de putere publică. Nimic mai fals și mai simplist decât acest principiu, pe baza căruia in-dividualismul își permite să afirme că adunând... nuci, cu copaci și cu pietre, obții un rezultat o-mogen. Sistemul este complec-tamente mincinos și asocial, dând naștere unei categorii de robi și a altele de privilegiați ai democrației.

Afirmarea corporatismului fas-cist înseamnă cea mai cu-rajoasă negare a democrației.

Comunismul are un ideal și el: suprimarea plus-valutei. El comite însă eroarea gravă de a neglija inițiativa individuală, ca factor al organizării. De aici privațiuni materiale, descurajare, muncă chinuită și mizerie.

Postulatul filozofic al doctri-nei individualiste este, prin ur-mare: individ, ca scop; și liber-

tate, ca metodă. Cel comunist: tot individ ca scop și constrân-gere ca metodă. Deci, ca trăsă-turi comune: egoismul și mate-rialismul scopurilor.

Pentru corporatism, individul nu este un produs al societății, ci un produs al mediului națio-nal și social. Corporatismul în-seamnă afirmarea ideii națio-naliste în toate domeniile acti-vității naționale. Individul e o celulă vie, de o importanță pro-porțională cu ponderea func-țiunii sale economice și social-culturale.

Corporația înseamnă instru-mentul de integrare, natural și organic, a individului, ca forță vie, spre afirmarea Statului, pur-tător de ideal.

Corporatismul înseamnă prio-ritatea datoriei asupra dreptului. Înseamnă Stat românesc, ca o concretizare a năzuințelor noastre. Înseamnă redarea ca-racterului românesc, tuturor in-stituțiilor noastre culturale, eco-nomice și politice.

În corporatism, individul se integrează natural într'o catego-rie de muncă, corporația, care, la rândul său îndeplinește anu-mite funcțiuni sociale. De aici se impune pluralitatea puterii publice, descentralizarea și un raport ierarhic, nu identitate, între Stat și individ: *Statul, în-aintea individului*.

Cele legături există între idea corporatistă și ideea naționalistă și cea de clasă? De sigur, cor-

porațiile sunt autonome și na-turale. Corporatismul e primor-dial și originar. Deosebirea în-tre diferite doctrine sociale și economice sunt atribuțiunile pe care le acordă sau le refuză Statului. Statul individualist se caracterizează printr'un minimu de funcțiuni. Totuși, astăzi, el îndeplinește o serie de func-țiuni accesorii, care nu sunt de resortul lui: funcțiunea învăț-mântului, a sănătății publice. El face comerț și industrie și... crește chiar vulpi argintii. În a-celș timp, doctrina individua-listă, lasă pe seama indivizilor, la voia întâmplării, în dezordine și abandon, marile funcțiuni ale colectivității naționale! De aici scandalul cartelurilor, al arbi-tragiilor particulare, al trusturi-lor și tot haosul vieții econo-mice desorganizate.

Corporatismul, pentru care funcțiunea este baza legitimității, autorității și a oricărui drept, atribue toate funcțiunile parti-culare, corporațiilor particulare respective, lăsând Statului nu-mai anumite funcțiuni particu-lare. Astfel se realizează națiu-nea activă, ale cărei cele mai mici compartimente sunt caract-erizate prin maximum de auto-nomie și inițiativă.

Trebuie să remarcăm că sis-temul despre care vorbim e *corporatismul integ'al și pur*, spre deosebire de corporatismul ita-lian, care e subordonat partidu-lui unic fascist și e parțial, ca lucrând mai mult pe plan eco-

nomie. (Aceasta nu înseamnă însă că economicul domină fas-cismul. Economicul morbid și finanța nu domină decât dem-o-crația haotică. Cu drept cuvânt, simbolul acestei democrații e Stewisky, cum spune d-l Ma-noilescu).

Corporatismul integrează pe indivizi, după interese, în sindi-cate; după competență în cam-ere de competență; după func-țiune națională, în corporații.

Ce raport există între corpo-rații și clase? Corporația este o formație verticală; clasa este o formație orizontală.

Corporația este o integrare funcțională. bazată pe comuni-tatea scopurilor; clasa este o integrare socială, bazată pe co-munitatea intereselor.

Corporația reprezintă doto-riile; clasa reprezintă drepturile.

Corporația este răspunsul la imperativul naționalist; clasa este negarea naționalismului însuși. Corporația ține către solida-ritatea națională; clasa către desintegrarea națională.

Corporația înseamnă mâine; clasa înseamnă ieri și azi. Mâine libertatea va fi înlocuită cu *organizația*. Mâine egalitatea va fi înlocuită cu *justiția*; iar just înseamnă numai ceea ce e conform cu interesul național.

În această ordine de idei, d-l Manolescu spune: „vai de țara aceea, în care *acțiunea de de-venire socială* sau acțiunea po-litică, în înțeleșul nobil al cu-vântului, este îngrădită de po-

lije și în care gândirea este în-grădită de foarfece“.

În ceea ce privește naționali-smul, corporatismul enunță că fiecare corporație trebuie să aibe caracter național. Statului de-mocratic însă i se pare logic că, dacă majoritatea numerică din Stat aparține unei națiuni, Statul este național. De sigur că felul acesta de a gândi este simplist.

Considerăm acum corpora-tismul față de românism. Actual-mente suntem caracterizați prin-tr'o ignoranță înspăimântătoare a datelor propriilor noastre pro-bleme. D-l Manolescu spunea, în 1934: „desfid să se găsească cineva, care să poată prezenta un raport *științific și corect* a-supra proporției naționalităților în corporația comerțului, în cor-porația industriei, în corporația finanței, ș. a. m. d.“. Marele mer-it al corporatismului va fi a-cesta: precum corporatismul fas-cist a făcut împăcarea socială între patroni și lucrători, așa va face corporatismul românesc în ordinea națională, identificând situația etnică și conciliind di-vergențele din toate ramurile de producție și gândire, în cadrul corporației, într'o atmosferă de sinceritate și muncă pozitivă. Problema aceasta s'a pus de vre-o 40 de ani și până acum nu s'au realizat decât disen-siuni, încordări și tulburări su-fletești.

Se pune întrebarea: care va

MAMEI

Mamă dragă, mamă dulce, mamă,
Azi când sună clopotul nvierii,
În adâncul nopții și-al tăcerii,
Inima-mi și sufletul te cheamă.

Ești din jărnă-acum și te nfiripă,
Din a nopții umbră parfumată,
Să mă cred în vremuri de-altădată,
Să fur morții fericiri de-o clipă.

Pune-mi gingaș mâna pe pleoape,
Mâna ta frumoasă de zăpadă;
Ochii mei — sărmanii — n'au să vadă,
Inima-mi simți-te-va aproape.

Vino mamă, să pornim spre casă,
Tu plutind și eu târându-mi lutul,
Să trezim din vecinicii trecutul...
Știu că Crist e bun și mi te lasă.

— Arde-acum pe groapa ta făclie,
Mistuindu-și pe 'ndelete ceara
Când în jur mijeste primăvara
Din vlăstari de roză și scumpie.

Ecat. Pitiș.

IUBIRE

Iarnă de vis

Moartă, pe tinereți de brazi și peste tot,
Aș vrea să mă îngrop în tine și nu pot,
Alb paradis.

Cântec târziu,

Vrajă, târăganată, trist și palid, către-amurg,
— Altar — pe aripi ai adus un Demiurg:
Cadaavrul viu.

Vrăjește iar

Vise, involburând un suflet, c'un suspin,
Ce n'a mai fost și nu va mai veni: un crin
Primit în dar.

Dragi obrăjiori!

Paltzi, petale straniu, din albi chiparoși;
Garofaje roșii, de foc, pe săni, geloși:
Iubite flori...

Trei lcurici

— Stele — au luminat iubirea noastră, ieri,
Trei lcurici verzui, în vraja unei seri,
Trei stele mici;

S'au stins și ei

Cuminti, să nu mai lumineze-un suflet trist,
Cruzificat, precum — pentru credință — Christ;
De dragul Ei.

Laur Coseanu.

fi organizarea constituțională a Statului corporativ? Sunt trei concepții corporatiste:

1. **Corporatismul subordonat.** Corporațiile și parlamentul corporativ nu constituie sursa puterii legislative supreme. E cazul Statului fascist și a școlii corporatiste austriace. Corporatismul subordonat are două variante, după cum subordonează corporatismul puterii publice reprezentate de un partid național unic sau votului universal.

2. **Corporatismul mixt,** în care sursele de putere publică sunt: votul universal, pe de o parte și corporațiile, exprimate prin parlamentul corporativ, de alta.

3. **Corporatismul pur,** în care corporațiile și parlamentul lor (Cameră economică și Senat social-cultural) constituie singura sursă de putere legislativă supremă.

Acesta este sistemul preconizat pentru țara noastră.

În Statul corporatist nu există drepturi decât pentru cei ce și îndeplinesc datoriile. Celăjeni ai țării nu sunt decât cei ce și-au îndeplinit datoria. Arbitrul suprem este Suveranul. Parla-

mentul corporativ va fi o reprezentare echilibrată, complexă și adecuată, a tuturor forțelor sociale. Reprezentarea este directă și exclusivă. Fiecare corporație va avea un număr fix de reprezentanți, după importanța funcțiilor naționale ce îndeplinesc, după competență și număr. De notat că și funcționarii publici vor fi reprezentaji.

Corporatismul urmărește stabilirea unui echilibru național stabil. De asemenea, el pregătește exodul dela țară spre oraș, în același scop, pentru a da un caracter mai românesc tuturor categoriilor de muncă orășenească.

În ce privește guvernul, el va avea un șef, cu răspundere particulară, față de Coroană și Parlament. Miniștrii, cari se vor numi secretari de Stat, vor fi subordonații șefului guvernului. Fiecare ministru se poate schimba, fără ca guvernul să se schimbe. Parlamentul poate cere retragerea șefului guvernului, printr'un vot expres, cu o majoritate de 2/3.

Acesta va fi Statul corporativ.

Ing. I. Murăroiu.

N. Filipescu

(1861—1916).

Din prilejul împlinirii a 20 ani dela moartea marelui patriot*).

Intregirea noastră națională se datorește suferinței de veacuri, trudei generației din urmă și jertfei celor morți. Ei, morții, sunt adevărații cliitori ai țării noastre de azi.

Gândul de recunoștință față de jertfa anonimă s'a intrupat în cultul Eroului Necunoscut, iar răsplata noastră de conștiință, dacă ar fi să se concentreze în jurul unui erou național, căzut pe frontul datoriei față de neam, ea s'ar împleti în jurul figurii marelui patriot N. Filipescu, adevăratul erou cunoscut al războiului nostru pentru întregire, simbol de vitejie strămoșească, strălucită întrupare a românismului de baștină, bloc de marmură pus la temelie țării, cum l'a numit O. t. Goga. Iar, dacă, printr'un cataclism — a spus Delavrancea — ar dispărea de pe pământ tot neamul românesc și ar rămânea numai N. Filipescu, el, prin personalitatea lui, ar da o idee de ce au fost Români.

La 1914, pe lângă calculul fin al diplomatului (I. Brătianu), pe lângă cuvântul prevăzător al profesorului (N. Iorga), pe lângă versul avântat al poetului (O. Goga), se cerea și cuvântul de foc al oratorului. N. Filipescu, T. Ionescu și B. Delavrancea sunt marii oratori cari au în dreptul sufletul românesc pe calea întregirii neamului.

Coborât dintr'un neam vechi de boeri, din Filipeștii Brăilei, cu patriotism dovedit în sute de ani, de vremea lui Mihai Viteazul, N. Filipescu s'a născut la 1861, făcându-și studiile la Geneva și Paris. La 1885 se întoarce în țară și moștenind inclinarea spre sbucium, se pasionează pentru luptele politice, dominat de dorul unei purificări a vieții publice. Intențiile lui se lămuresc: își dă seama că, pentru refacerea neamului nostru, este necesară o ridicare a nivelului etic, de aceea, înzestrat cu un cap luminat, cu o inimă curată și cu o voință neînfrântă, urmărea schimbarea la față a sufletului românesc.

La 23 de ani ajunge deputat al Brăilei, încadrându-se în doctrina conservatoare, stăpânită de gândirea lui Eminescu. Pentru el europenizarea nu însemna dărâmarea vechilor altare, ci primirea inovațiilor controlate de elementul moderat al tradiției. Ascensiunea rapidă în viața politică nu i-a tulburat cumpăna gândirii. A rămas, întreaga viață, un om în sufletul căruia n'au fost decât linii drepte. Orator, gazetar, organizator, bărbat politic și luptător pentru neam, N. Filipescu a fost, mai presus de toate, un părinte al patriei.

Omul de înfăptuire, a încurajat tinerele talente, între alții pe fiul județului nostru Șt. O. Iosif, care i-a închinat imnul: „La arme“. La 1892 a fost primarul Bucureștilor, deschizând bulevardul L. Catargiu, la 1900 a fost ministru de agricultură în cabinetul lui P. Carp, iar la 1912 în guvernul lui Maiorescu, înființând „Societatea națională de agricultură“, ajutând ridicarea portului Brăila și superiorizarea agriculturii prin selecționarea semințelor. Urmând sfatul tatălui său, a lăsat moșia sa timp de 10 ani în folosul țăranilor. La 1910, ca ministru de război,

* Din acest prilej desp. „Asra“. Sighișoara a ținut să serbătorească, în ziua de Buna Vestire, fixarea unei pietre comemorative în târgușorul RUPEA, în amintirea marelui patriot. Publicăm mai jos discursul înaltăleț, ținut cu acest prilej de către d-nul H. TECULESCU, directorul liceului din Sighișoara.

O ANIVERSARE.

N. Filipescu

(1861—1916).

Din prilejul împlinirii a 20 ani dela moartea marelui patriot*).

a clădit liceul militar Mănăstirea Dealu, a stărut pentru mărirea bugetului armatei și înălțarea corpului ofițeresc prin crearea în sânul armatei a unei iusufleji eroice. S'a spus, doar, cu drept cuvânt, că entuziasmul armatei noastre la trecerea Carpaților a fost pregătit de N. Filipescu.

Patriot conștient, își dă seama că „o țară mică cum e a noastră are de dus povara unui mare rol european, pe care nu-l poate susține decât cu prețul celor mai mari jertfe“, — spre acest scop „trebuie să prefacem inima poporului și s'o înălțăm spre jerturile ideale ale naționalității noastre“.

Dar „o ursită nemiloasă a voit ca, după ce tot trecutul nostru n'a fost decât o luptă fără răgaz, dusă de un pumn de oameni aruncați pe o stâncă bătută de toate furtunile, să fim și azi amestecați în conflictele marilor puteri și amenințați de toate primejdiile“.

Ni se cerea o mare jertfă și N. Filipescu spunea: „Numai acele popoare, cari sunt în stare să facă un sacrificiu pentru un ideal, numai acelea cari pot jertfi un interes prezent pentru un interes viitor, numai acelea cari au aptitudinea să slăbănească pasiunile, pentru realizarea binelui, numai acelea cari știu să și înăbușească ambițiile, pentru mărirea patriei, numai acelea pot căpăta acea înfăptuire, în omenie, care le permite să scrie o pagină de laudă pentru ele, în istorie“.

Patriotismul lui culminează în preajma anului 1914 și, în sfânta uitare de sine, Filipescu exclamă: „Piară interesele personale, piară pricetenile, piară toate prejudecățile. Fie numai ceea ce e drept și util țării“. El arată apoi, îndreptățirea luptei noastre pentru unire: „Sunt și războaie naționale, impuse de datoria față de neam. De aceea popoarele cu vlagă nu se pot sustrage, sub nici un pretext. Aici istoria, iar nu calculele, ne arată drumul“.

Fanatizat de clipa cea mare a neamului, el „preferă războiul... cu toate perspectivele de a ne împlini idealul național. Dar unitatea neamului nu trebuie să o lăsăm norocului. Popoarele, cari vor să trăiască, nu așteaptă totul dela întâmplare. Idealul românesc trebuie împlinit la sigur, nu la noroc“.

Noi „suntem datori a împlini porunca strămoșilor... Testamentul lui Mihai. Generații deardându-se frământă un neam pentru a ajunge vremuri mai fericite, căci o înviere națională e rodul unor opintiri seculare“.

Înfăptuirea României de azi i se pare lui N. Filipescu așa de normală, încât își puneă întrebarea: „Ce este regatul român fără Ardeal? O absurditate geografică. O fâșie de pământ întortochiată și frântă în semicerc. Arătați această figură unui copil de 7 ani și întrebați-l ce-i psește României? El, cu mâna lui agiamie, va trage linia ce împlinește cercul“.

Trebuie să vrem războiul, spune Filipescu la 1914, cu toate riscurile lui, până la ultimul ban, până la ultimul om, până la ultima picătură de sânge. Altminteri e pieirea neamului, e rușne pentru acest regat cu îndatorire față de frați. Pentru că „noi suntem un popor tânăr, care nu ne-am scris epopeea noastră glorioasă, pe care o zărim în zorile încă nedesluite ale viitorului, iar nu în amurgul trecutului... Noi, Români, o mână de Latini inghesuiți de concu-

rența atâtor naționalități și asaltați de atâtea primejdii... sau vom fi sfârșitul unei rase disprețuite, a cărei stingere o va pomeni istoria cu nepăsare, sau vom fi obârșia unor timpuri noi, a căror strălucire va depăși închipuirile chiar ale celor mai mulți dintre noi“.

Spre culmi de răspundere națională, sufletul lui N. Filipescu creștea, într'aripându-se în slove încă nerostite de gura unui Român, cuvinte ce par a fi testamentul tuturor morților pentru propășirea neamului, spuse Regelui Ferdinand întregitorul: „Cronicarul zice, că fulgere și trăsnete erau în cer, când în seara s'a urcat Șerban Cantacuzino. Era o prevestire. Când pe tron s'a urcat Regele Ferdinand, Europa era sguduită de cel mai înfricoșat război din câte sunt pomenite de istorie. E și aceasta o prorocire de ce va fi domnia de azi. În vremurile furtunoase în care trăim, nu cerem dela această domnie nici bogăție și înflorirea din timpul lui Petru Rareș, nici incușina diplomatică a lui Constantin Brâncoveanu. N'asteptăm dela regele nostru să ne dea la lumină pravile înțelepte, ori să fie cliitor de biserică ca Matei Basarab. Ursa lui e să ne dea vitejia. Se vede că așa a fost scris să fie și de aceea îi zicem: Ești trimisul lui Dumnezeu ca să împlinești visul unui neam. Vei fi cel mai mare Voevod al țării, împodobindu-te cu titlurile lui Mihai viteazul: „Domn al întreg Ardealului, al Țării Românești și al Moldovei“ și aducând pe deasupra strălucirea purpuri regale. Sau, răpus în cel mai suprem avânt de vitejie a neamului, vei fi totuși sfințit ca erou național. De nu va nici una nici alta, grozav mă tem că nici un raf nu se va alege de țară și de Dinastie“.

„De aceea, mărirea ce ți-o urăm, Sire, este: Să te încoronezi la Alba Iulia sau să mori pe câmpia dela Turda“.

N. Filipescu a colindat Ardealul, l'a iubit și l'a dorit. A fost și pe aci, prin Rupea, nu mult înainte de război și, admirând dibăcia unui țăran, care făcea vetre țărănești cu cărămizi arse, acesta i-a îmbiat una.

— Ce să-ți dau, moșule, zise N. Filipescu?

— Da ce să-mi dai, pentru câteva cărămizi, nu ți dai D-ta tot sufletul pentru noi?

— Dar, de unde mă cunoști cine sunt?

— Doar am celit din gazetă... Uimit de generozitatea țărânului, N. Filipescu a lăcrămat și l'a îmbrățișat... Era o anticipare a anului 1918.

De câte ori, în flăcările din vatră, nu s'o fi înfrățit sufletul lor în același gând...

Motiv pentru statuia Unirii, mă ispitește învecinicirea în marmură a imaginii: N. Filipescu, privind cu iubire în ochii unui țăran de pe Târnave, stând a lături pe marginea vetei în care arde focul fără moarte al dragostei de neam.

E ziua de Buna Vestire. Duceți pretulindeni sufletul lui N. Filipescu ca o bună vestire pentru neam, iar la 1 Octombrie să veniți la desvelirea monumentului. O școală din acest oraș și piață, va purta numele lui N. Filipescu. Astfel, vom da și noi Ardelenii ceva pentru N. Filipescu, care și-a dat tot sufletul pentru Ardeal, murind pe buze cu acest cuvânt. Noi, cei mai mulți, murim de suferințele noastre. N. Filipescu a murit de durerea neamului, spunând: „Voi să închin ultimele zile țării și idealului care mi-a încălzit sufletul toată viața“.

Pentru a nu rătăci, să urmărim cărarea dreaptă a neamului, dăruind țării, ca N. Filipescu, toată puterea noastră de muncă și toată puterea noastră de iubire.

Pentru **REUMATICI,**
nevralgici, artritici,
TOGAL este medicamentul ideal.

Togal

O cură cu tablete TOGAL e remediu ideal al reumatismului și nevralgiilor.

Zile de înălțare

In lung și latul Țării, clopotele au prins a sveni în aer dangăuitor vestind drept credincioșilor valahi, că Cel ce s'a jertfit îndurând chinuri supreme pentru binele omenirii — a înviat din morți pre moarte călând.

In aceste zile de Primăvară, când întreaga natură este chemată la o viață nouă, în aceste zile de înălțare și bucurie suflătoare este o datorie imperioasă pentru lumea valahă să se deștepte din starea latentă în care se găsește, stare datorită toleranței sale, și făcând un examen amănunțit al conștiinței să îndrepte tot elanul și puterea de muncă așa fel, ca această cauză națională valahă să prindă un ritm tot mai accelerat, culminând cu apoteoza ce nu va întârzia să vină.

Prea multe suferințe a îndurat această nație bună, blândă și primitoare față de toți care au venit în mijlocul ei. Dacă învățătorul — Fiul Domnului —

în predicile Sale a spus: „Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși” am făcut cu prisosință dovada că nu am călcat aceste precepte divine.

Iubim pe aproapele nostru aplicând învățătura Crucificatului, dar trebuie ca o iubire însușită să o arătăm celor de lege și limbă valahă, dând prioritate muncii trudite a celor ce sfărtecă ogoarele străbune, minierilor cari scormonesc în măruntaele pământului, scoțând la lumina zilei diamantul negru sau isvorul neșecat al aurului — petrolul — astfel ca o soartă mai fericită să mijlească în viața nouă ce li rezervă marea mișcare a „Frontului Românesc”.

Frați Valahi: Christos a înviat!... Treziți-vă acum în acest ultim ceas al dovedirii conducătorului „Frontului Românesc” că națiunea valahă a înviat și ea în aceste zile hotărâtoare și pline de speranță pentru viitorul ei. București, Aprilie 1936.

N. T. Simionescu.

Sate și dascăli

Primum la redacție volumul: „Gh. Tulbure: Sate și Dascăli” apărut în editura revistei „Școala Noastră” de sub direcția d-lui D. Mărginean. Un volum format octav, care se estinde pe 150 pagini. Prețul lei 45.

Este o carte de folos sufletec, de îndrumare și perfecționare pentru dascălimea noastră, dar care va fi cetită cu mult interes și de cei cari nu se îndeletnicesc cu profesiunea dascălească.

Autorul, d-l inspector general G. Tulbure este un pedagog și scriitor cunoscut. A făcut parte la timpul său din colaboratorii „Luceafărului” și ai „Tribunei”. A publicat numeroase articole și în alte reviste. Pe terenul didactic are un trecut de peste 30 ani și tot așa și ca scriitor didactic și literar. Este un naționalist înflăcărat și iubitor al gliei strămoșești.

Din vasta activitate a scrisului său editorul a cules un mănunchiu de vreo 25 articole, subiecte așternute într-o limbă

frumoasă literară, inspirate din contactul direct cu viața școlară dela noi ca și din streinătate, pe care a vizitat-o în diferite rânduri făcând studii comparative la fața locului.

Concluzia, la care ajunge d-l inspector Tulbure la sfârșitul broșurei sale, este următoarea: „Educația unui popor, ridicarea lui în cultură este o operă anevoioasă, care se face pe încetul și paralel cu anumite prefaceri de ordin social și economic. Cultura nu se face cu risipă de vorbe. Sufletul unui neam se alcătuiește fărâmișă cu fărâmișă. Fiecare suntem dator să dăm din sufletul nostru atâta cât putem, în locul unde ne-a aruncat soarta, pentru a spori fărâma de cultură și de tradiție, pe care am moștenit-o, pentru a întări și a ridica spre culmile luminii pe țărânul, fărâ de care nici un lucru mare nu se poate face” — cum spunea Alexandru Papiu Ilarian, la 1860”.

Recomandăm călduros broșura d-lui inspector Tulbure iubitorilor de cărți folositoare și de îndrumare. vb.

„Ochiul dracului”

Variațiuni pe aceeași temă.

Există un fel de a vorbi, care s'a generalizat în mai toate statele cu pretenție de civilizație că: „scopul scuză mijloacele”. Nimic mai adevărat, în cazul când metodele utilizate nu sunt în contradicție cu morala și legile țării.

Vicisitudinile vieții cu tot cortegiul de privațiuni ne pun câte odată în situații nedorite. Răvnim o viață mai comodă, mai demnă, cu prea puține sacrificii fizice. Așa este firea omului în dorința de a ajunge. Se uită un lucru însă: mijloacele, dictate în majoritatea lor de circumstanțe, sunt nepermise. A nu fi prob e mai mult decât ușor. Dar aceasta este o cantitate fracționară neglijabilă. Nu interesează că virtutea cea mare stă tocmai în a da dovadă de contrariul.

Momentan ne pasionează scopul, care în definiția curentă a vorbei, se traduce prin: ban. Banul, moneda, pe care titlul dela Iasnaia Poliana, Tolstoi, l-a numit *contravaloarea muncii*, însemnează azi totul. A spune bani, înseamnă dreptul de viață sau moarte asupra cuiva. Banul este astăzi apanajul celor cu bani „Cu ban, bani faci”, — spune o vorbă veche.

În limbajul vulgar, acestui ar-

gument numismatic, capabil a închide sau a face să vorbească gurile, i-se mai spune și „ochiul dracului”. Expresia aparține poporului, care l-a asemuit cu ochi de Evă ispititoare din zilele noastre.

Mulți naivi agonisesc viața întreagă — trăgându-și buclă de la gură (cum se zice) pentru, după moartea lor, câțiva nepoți svăpălași să dea naștere proverbului: „munca strângătorului pe mâna risipitorului”.

De o bucată de vreme — s'au scris și piese de teatru în acest sens — anumiți oameni în funcțiunile ce dețin, drept recompensă pentru „mici” servicii într-o chestiune oarecare, „primesc” atât dela „opincă” cât și dela „vlădică” niște bilete numerotate și emise de primul institut bancar, pe motiv că „banul n'are valoare”. (Pecunia non molet). Cine a încercat să se convingă de contrariul?

Orice s'ar zice, dar boala „lovelelor”, odată intrată în sânge, devine o *patimă galbenă*, pe care oamenii științei au identificat-o prin *avaricie*. Pe acel tip clasic, Hagi Tudose, îl cunoaștem cu toții.

Banul poate asigura victoriile, ori pregăti înfrângerile în lupta economică dintre popoare. El

dirijază în concertul universal dorinți oculte, cari vor triumfa prin puterea lui de fascinație. Prin risipe simulate puse la dispoziția agenților mandatar, sibiricii pământului vor reuși prin a acapara tot aurul lumii.

Mulți se îndoesc de adevărul că banul nu face pe om fericit în America, țara yankeilor, au survenit câteva întâmplări, cari dovedesc că acești Cresuși nu se simt chiar în largul lor, după cum mulți din noi credem. Acești mult învidiați milionari duc în fond o viață foarte tristă. Unii sunt atât de sgârțici încât nu-și permit cele mai umile bucurii. Se îmbracă simplu, aproape sărăcăcios, în așa chip, că ușor ar putea fi confundați cu un om de rând sau cerșetor. Mulți devin maniaci, obsedați de tot soiul de nebunii.

Un bogat magnat ungar s'a sinucis la bătrânețe. Din scrisorile lăsate rezulta că și-a pus

capăt zilelor ne mai putând suporta ideea că va fi odată prădat.

Nu atât din punct de vedere politic, ci mai vătos din setea de a strânge cât mai mult aur, preoții tibetani au grija de a trece în Nirvana pe noul Dalai Lama, mai înainte ca acesta să fi ajuns la majorat. Dar fiindcă doctrina înțeleimată de Gautama Sakyamuni cere ca ei să aibă un șef suprem, îl caută pe noul succesor cam din două în două decenii.

Un alt milionar a luat drumul mănăstirii, apoi din cauza ideilor fixe ce-l urmăreau peste tot, și-a curmat firul zilelor.

Ar însemna să nu mai terminăm cu șirul acestor sinucigași, pentru ca să dovedim că nu jena financiară i-au determinat să-și ridice viața.

Deci, ce este banul, scopul sau mijlocul în esență?

Aurel V. Navrea.

Cronică alimentară.

Câteva din ideile Doctorului M. Bircher-Benner, Zürich.

Regimul normal al Doctorului Bircher-Benner așa cum el este descris în cărțica „Früchtespeisen und Rohgemüse” care apărură și în limba franceză sub titlul „Mets de fruits et de légumes crus” (***) corespunde absolut legilor de echilibru a corelațiilor alimentare, ne apără sănătatea în mod optimal, câtă vreme adaosul considerabil de cărnuri ca factor de protene (albuminoide) produce o disproporție în componentele alimentației în timpul cel mai scurt și astfel perturbă echilibrul corelațiilor.

Regimul obișnuit e compus din cărnuri, pâine albă, conserve, sare de bucatărie (în cantități mari) (***) bere și mijloace excitante, adică din alimente unilaterale și vătămătoare sănătății ce nu pot fi echilibrate nici odată prin legume fierte, fructe fierte, ceva salată și ici și colea fructe proaspete. Să ne dăm bine seamă: acest regim mixt, care azi este considerat universal, îmbolnăvește milioane de oameni. La acest regim tre-

*) După revista germ. „Der Wendepunkt im Leben und im Leiden” redactată de Dr. Bircher-Benner, ce apare la Zürich în editura casei Wendepunkt-Verlag A. G. Zürich, 6 Stampfenbachplatz 2.

**) În editura casei Wendepunkt-Verlag A. G. Zürich, 6.

***) Savantul Ragnar Berg în *Weißer-Hirsch* (Germ.) dovedi că deja o cantitate de 8 gr. sare la zi, vătămă grav asimilarea proteinelor în corpul omenesc. Hrana zilnică (în întregime) a unei persoane nu ar fi permisă să depășească adaosul de 3—4 gr. (Na Cl) sare de bucatărie, dacă lumea ar pricepe să întrebuițeze sarea cu măsură. Abuzul de acest condiment este consecința fatală a unei alimentații greșite și defectuoasă. Întrebuițarea sarei de bucatărie cu cumpăt stă în strânsă legătură cu revizia alimentației în tot complexul ei. Cu deosebire tinerii în vârsta adolescenței nu ar trebui obișnuși la sărarea excesivă a mâncărilor.

bue să renunțe mai întâi spitalele (clinicile).

S'a dovedit că 95 la sută din cazurile de constipație (în gradul cel mai rezistent) se pot tămădui prin un regim abundent în crudități, după câteva zile sau săp-

Cumnatul rus al ex-kaiserului Wilhelm II

Cariera aventuroasă și sfârșitul tragic al emigrantului rus Alexandru Zubcow.

Acum opt ani în urmă, cumnatul rus al ex-kaiserului Wilhelm II, Alexandru Zubcow, era un obiect de senzație pentru gazetarii și reportorii fotografici din toată lumea. Și la drept vorbind, cazul a fost extraordinar prin faptul, că un emigrant rus, dintr-o familie foarte săracă dela Moscova, chelner la o berărie din ultimul timp, s'a căsătorit legitim cu principesa Victoria Schaumburg-Lippe, nepoată după tată a împăratului Wilhelm I, fiica împăratului Friedrich III, nepoată după mamă a Reginei Mariei Britanii, Victoria și soră bună a împăratului Wilhelm II al Germaniei.

Această căsătorie a făcut multă valvă acuma opt ani în urmă, producând un adevărat scandal pentru familia imperială germană.

Pentru înalta personalitate a miresei această căsătorie n'a fost numai o „mésalliance”, dar și o postură ridicolă prin considerabila diferență de vârstă. Refugiatul rus Alex. Zubcow nu avea decât 28 ani, principesa Victoria 67 de ani.

Înainte de a face cunoștință cu principesa Victoria, Alexandru Zubcow a fost unul din cei mai nenorociți emigranți ruși, cutreerând toate țările în căutarea de lucru. A fost pe rând: muncitor manual la o fabrică, spălător de vase la un restaurant, chelner, comisionar și statista de cinema.

„Romanul” lui Zubcow cu principesa Victoria s'a început spontan, după întâlnirea întâmplătoare, ce a avut loc într-o excursie a principesei. Venerabila principesă, la 67 de ani, s'a amoretat deodată de Alexandru Zubcow, dar timpul până la cununie s'a scurs cu multe peripecii dramatice din cauză că familia principesei și cercurile înalte germane se opuneau cu hotărâre la această căsătorie nepotrivită prin diferența de ani cât și prin situația diametral opusă a mirilor.

Alexandru Zubcow era încă-

tămâni, deoarece înlătură autointoxicațiunea și readuce la starea normală flora de bacterii a intestinelor.

Organele vegetale comestibile în stare crudă posedă potențiale de gradul cel mai înalt și pentru acest motiv trebuie să figureze ca cel dintâi factor dietetic nu numai în terapia dietetică a fiecărei boli ci și la oricare perturbațiune a sănătății și la prevenția bolilor.

Nenumărați bolnavi re-găsiră sănătatea în alimentația crudă (regimul crud) și în alte terapii biologice, după ce terapia obișnuită dădu greș. Cunoscându-se rezultatele tămăduitoare ale acestei terapii alimentare, sugestiunea nu mai e de înlăturat. Clinicieni distinși controlară rezultatele eseculente obținute prin regimul crud.

Acțiunea vitaminei în organismul animal depinde de tăria potențialelor Rodex. (Keller-Praga).

T. T.

gajându-se ca chelner la o berărie, iar după moartea principesei, ca să necăjească și mai mult pe „augustul său cumnat”, el a început să dezbuteze pe scenele unor baruri de noapte sub denumirea de: „Cumnatul kaiserului Wilhelm II”.

În ultimul timp Alexandru Zubcow se sbătea în cea mai neagră mizerie și la 28 Ianuarie 1936, în orașul Merschert din Luxemburg, a murit de tuberculoză într'un spital.

Asfel s'a sfârșit cariera aventuroasă a emigrantului rus Alex. Zubcow, devenit autentic cumnatul kaiserului Wilhelm II al Germaniei.

Iustin I. Stan.

Cețiți și răspândiți
Gazeta Transilvaniei

Apel

pentru cercetarea deținuților
din Penitenciarul-Brașov

Ca și în anii trecuți, de sf. Ioviere, Marți a treia zi, grupul precilor din Brașov va ține serviciu religios în curtea închisorii din Brașov la ora 11 a. m., cu care ocazie se vor împărtăși deținuților — fără deosebire de naționalitate — alimente.

Apelez și pe această cale la bunii creștini să binevoiască a aduce darurile lor — pâine, cozonac, ouă roșii etc. la închisoare, la ora 10 a. m. în aceea zi. În numele deținuților doresc tuturor fericele sărbători.
Christos a înviat!

Dr. P. Debu,
confesorul Penitenciarului

Dragostea copiilor chinezi față de părinții lor

În aici o altă parte din lume copiii nu au față respect față de părinții lor ca în China. În China iubirea față de părinți are ceva sfânt, ceva divin. Dacă soarta desparte copii de părinți, aceștia mențin continuu legăturile cu familia, considerând această ca o înaltă datorie.

Din datele publicate de ziarele americane rezultă că chinezii cari trăiesc în America, trimit părinților și familiei rămase departe peste 200 milioane (în monedă românească). Cel mai mulți bani se trimit din Statele Unite.

„ZABALA”

Societate Anonimă pentru Industria Forestieră în
Lichidare, Brașov.

ACTIV	Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1935	PASIV	
Investițiuni	21.348.—	Capital social	2.500.000.—
Cauțiuni	251.589.—	Creditori	32.985.915.97
Debitori	471.098.40		
Păduri	32.594.352.93		
Pierdere	2.147.527.64		
	35.485.915.97		35.485.915.97

Lichidatorii :

G. A. Mincu.

A. Stuckert.

Pentru conformitate :

Popescu, cont. aut.

CENZORII:

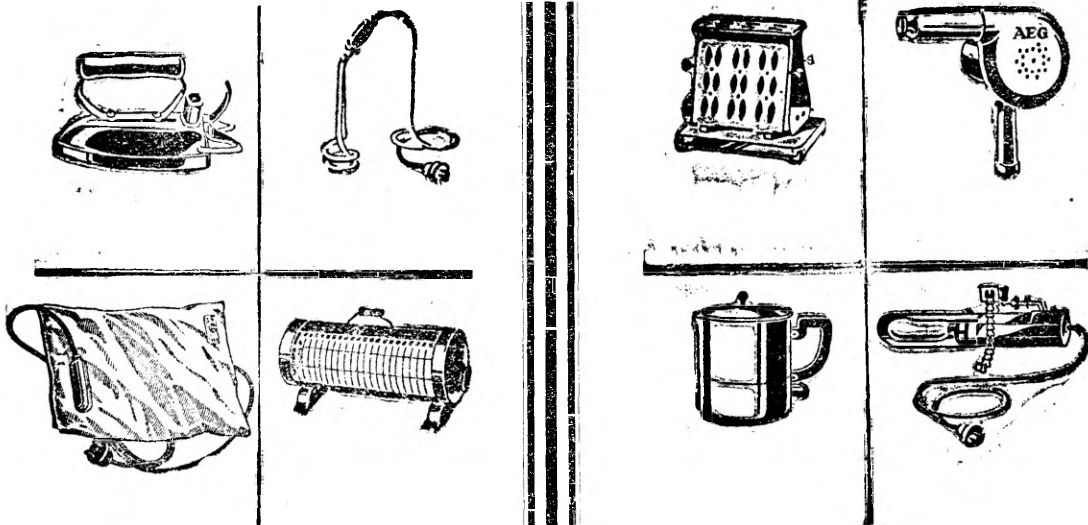
V. Călin, cont. aut.

A. Gidali.

Gh. Erdösi.

179 1-1

Cadouri practice de sărbători prin Totelectric S. A.

Aparate electrice pentru gospodărie și aparate de radio
Pentru abonații Uzinei Electrice vânzarea în 7-12 rate

Acolo, unde s'a făcut împrejmuirea
cu cârnați, acolo este prăvălia lui

IOSIF KONYA

mezelar și măcelar.

Cu prilejul concursului de vitrine această prăvălie a obținut primul premiu

Și d'voastră câștigați, dacă cumpărați aci, căci vă puteți aproviziona întotdeauna cu carne proaspătă și mezeli, fiind serviți cu atenție.

Șuncile de Paști să le cumpărați necondiționat dela noi.
Str. Hirscher Nr. 1 Telefon 901. Str. Lungă Nr. 93. Telefon 902
132 6-6

Deponenților, clienților și
cumpărătorilor de lozuri,

CU OCAZIA Sft. PAȘTI,
UREAZA SARBATORI FERICITE

BANCA ILIESCU S. A. CLUJ

secția de depuneri, scont, devize,
Loterie și birou de voiaj.

TIPOGRAFIA ASTRA BRAȘOV

Atelierele: Str. Lungă No. 5. Telef. 564.

Birourile: Bdul Regele Ferdinand 14. Telef. 513.

Execută orice fel
de lucrări de
tipografie

În timpul cel mai
scurt, cu prețurile
cele mai reduse

Dorește
tuturor

SĂRBĂTORI
FERICITE

Srijiniți
Tipografia
Românească
„ASTRA”

Lucrați numai
cu Tipografia
Societății culturale
„ASTRA”

Români, nu uitați, că sprijinind o întreprindere curat românească contribuiți la susținerea celei mai vechi societăți culturale din țară.

Vizitați!

Vizitați!

BERARIA LUTHER

și gustați delicioasa
Bere specială de Paști Luther

Vinuri de primul rang din toate regiunile viticole ale țării. Bucătărie românească și germană eselență, cu prețuri moderate. Serviciu prompt și conștiincios.

177 1-1

Cumpărați lenjerie și ciorapi Marca

sunt articole bune și eficiente

ROBERT WEBER

BRAȘOV, Str. Regele Carol No. 7.

175 1-1

„OITUZ“

Societate Anonimă Forestieră în Lichidare, Brașov.

ACTIV	Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1935	PASIV	
Păduri	65.778.395.—	Capital social	500.000.—
Debitori	67.610.078.30	Creditori	133.128.218.30
Casa	119.717.50		
Mobilier	1.—		
Pierdere	120.026.30		
	<u>133.628.218.30</u>		<u>133.628.218.30</u>

Lichidatorii:

Pentru contabilitate:

E. Hauser. A. Stuckert. Popescu, cont. aut.

CENZORII:

V. D. Călin, cont. aut. A. Gidali. Gh. Erdössi.
179 1-1

Desfacere ieftină de Paști!

Ciorapi de ață deosebit de durabili.

3 perechi lei 100

la

FRANCISC GROSS
Str. Regele Carol 38
(în curte)

129 3-3

De vânzare o casă cu 7 camere, grădină, electrică, în centru cu prăvălie și aranjament.

Moroiu,

171 1-1 Satulung 274.

La administrația ziarului „Gazeta Transilvaniei” se află de vânzare romanul „VALAH” al d-nei Elisabeta Hențiu. Prețul lei 50.

De vânzare casă cu 11 camere și grădină. Adresa Tohanul-vechi, Strada Mare 52.
165 1-1

Se caută două vânzătoare, de familie bună cu garanție la Tutungeria Gheorghe Stănghe, Str. Episcopul I. Popazu No. 40 (Prund).
174 1-2

Farmacia de serviciu. Dela 11-25 Aprilie 1936 vor face serviciu peste amiază, noaptea și Duminica farmaciile: Ferdi nand Ickelius, la „Speranța” din Str. Regele Carol 17 (fostă Str. Porții 23) și Rudolf Kugler, la „Hygiea” din Brașovul-vechi, Str. Lungă 81.

Reclama este sufletul comerțului. „Gazeta Transilvaniei” publică cele mai ieftine anunțuri și reclame

FIȚI SUPERSTIȚIOȘI

Primăvara:
Sfintele Paști:
Loteria:

Reînvierea vieții
Sărbătoarea bucuriei
Norocul

LA TRAGEREA
LOTERIEI DE STAT
de Sfintele Paști
din

15 APRILIE 1936

puteți întâmpina norocul!!
CU UN CÂȘTIG
VIAȚA D-VS. VA REINVIA!!!

CÂȘTIGURILE CLASEI 2-A:

5 câștiguri à Lei 1.000.000 —	Lei 5.000.000.—
și încă alte 11093 câștiguri	Lei 21.897.912.—
Total 11.098 câștiguri în sumă de	Lei 26.897.912.—

DACA NU AVEȚI LOZ
MAI PUTEȚI CUMPARA!!!
DACA AVEȚI
SA REINOȚI LA TIMP!!

BĂILE BUZIAS

NAUHEIMUL ROMANESC

Cu renumitele lor surse foarte bogate în acid carbonic radioactiv și feruginoase, cu efecte mari în BOLI de INIMĂ aortite, arterioscleroze, hipertensiuni, boli nervoase BOLI de FEMEII anemii etc.

Hoteluri și pensiuni de primul rang. — Confort modern. — Prețuri moderate. — Bucătărie și dietă specială. — Bazin modern de înotat. — Reducere pe liniile CFR. — Muzică militară permanentă — Cursuri de băi pe preț global prin birourile de voiaj „EUROPA”.
Sezon dela 15 Mai până la 1 Octombrie. — Prospește la cerere.

173 1-7

Direcțiunea Băilor, Buziaș (Banat).

Cupoane de stofe

cu prețuri extrem de reduse

la

POSTĂVĂRIA

„VESTIS”

BRAȘOV

Piața Libertății 22

ETAJI.

121 1-1

AVIZ

Absolvind cu succes Cursurile Academiei române de croitorie din București însușindu-mi cele mai noul cunoștințe din domeniul :-: artei croitoriei :-:

mi-am reluat activitatea de croitor în atelierul meu :-: din Strada Regele Carol Nr. 25 etaj I. :-:

Rog onor. clientelă să-mi dea prețiosul concurs.

Cu distincă stimă

PETRU STOICA

Absolvent al Academiei române de croitorie

101 Brașov Str. Regele Carol Nr. 25 et. I. 4-3

AVIZ

Advocatul

Dr. Cornel Voicu

și-a mutat

Biroul advocațional

în

Str. Voevodul Mihai Nr. 13 etaj I.

Pentru adulți și copii debili,

slăbiți, anemici, nervoși, convalescenți și lipsiți de poftă de mâncare

Vinul Tonic China-feruginos Cuteanu

este preparatul cel mai recomandabil. Întărește și reconfortează organismul și regenerează sângele. Are gust plăcut, efect sigur și este bine tolerat de organism. Prețul 46 Lei.

De vânzare în flacoane originale de 1/2 kg. la

Farmacia GH. CUTEANU

„La Stea”, Brașov Str. Lungă 5.

S'a pierdut Duminecă pe drumul Brașov—Polană brățară-cies. Gășitorul va primi Lei cincimii. A se adresa Str. Livadea Poștei 14, parter. 164 2-4

De vânzare un țambal cu pe dală, marca Szone, în perfectă stare. Informațiuni Str. Valea Tei Nr. 6. 35 1-0

De vânzare un telefon, marca Columbia, în perfectă stare, având și 32 plăci, cu preț convenabil. Informații la ziar. 60 8-0

Primăria Municipiului Brașov

Nr. 8.061—1936

Serv. tehnic.

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștința publică, că în ziua de 21 Aprilie 1936, la ora 11, se va ține la Primăria Municipiului Brașov, în sala de ședințe a Primăriei, licitație publică pentru darea în antepriză a lucrărilor de pardosire de pe străzile Municipiului în cantitatea de cca 4.000 m. p.

Licitația se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 88—110 din Legea contab. publice. La licitație vor putea lua parte toți meștrii pardositori, cari vor trebui să facă dovada calității lor, cu acte eliberate de autorități.

Garanția provizorie este de 5% din valoarea lucrărilor.

Ceul de sarcini se poate vedea la Serviciul tehnic al Primăriei.

Brașov, la 31 Martie 1936.

Comisia Interimară,

p. Președinte:

Dr. N. Stinghe.

Secretar General:

153 2-2 Dr. Virgil Voicu.

p. Șeful Serviciului:

Ing. Șef G. Treiber.

Primăria Municipiului Brașov,

No. 8.063—1936

Serv. tehnic.

Publicațiune de licitație

În ziua de 21 Aprilie 1936, ora 12, se va ține la Primăria Municipiului Brașov, în sala de ședințe a Primăriei, licitație publică, pentru executarea transporturilor a cca 2.500 m. c. material de întreținerea drumurilor, necesar în anul 1936—37.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din Legea contabilității publice.

La licitație pot lua parte toate firmele înscrise, care se ocupă cu transporturi.

Garanția provizorie este de 5% din valoarea ofertei.

Ceul de sarcini și tabloul materialelor necesare se găsesc la Serviciul tehnic al Municipiului.

Brașov, la 31 Martie 1936.

Comisia Interimară,

p. Președinte:

Dr. N. Stinghe.

Secretar general:

155 2-2 Dr. Virgil Voicu.

p. Șeful Serviciului:

Ing. Șef: G. Treiber.

Primăria Municipiului Brașov.

Nr. ad. 7.991—1936.

Serv. economic.

Publicațiune de licitație

Pentru închirierea pe timp de 3 ani a restaurantului și a bugetului dela Stadionul Municipal se va ține în ziua de 16 Aprilie 1936, ora 12, la Primăria Brașov, o licitație publică cu oferte sigilate și timbrate, în conformitate cu dispozițiunile Legii contabilității publice art. 88—110.

Garanția provizorie este de 5% din chiria oferită și se va completa la 50% după adjudecarea definitivă.

Condițiunile detaliate se pot vedea la Serviciul economic al Municipiului.

Brașov, la 28 Martie 1936.

p. Președinte:

Dr. N. Stinghe.

Secretar general:

147 2-3 Dr. V. Voicu.

De vânzare un loc de casă la poziție bună. Informațiuni la Nicolae Maniu, Valea Tei No. 6 Brașov. 35 6-6

Vin bun și efțin

10—12—14

găsiți la

Pivnițele de vin

„Bachus”

Str. Regina Maria Nr. 12.

151 3-8

Cunoscătorii preferă numai vinurile

„Dealul Zorilor”

fiind cele mai alese și naturale

Specialități neîntrecute:

Bășicata, Riesling, Grasa,

Negru Vârtos și Nicorești,

Sanda Cabernet etc.

Singurul depozit de vânzare la

Brașov, în str. Zece Mai Nr. 1

(lângă Fabrica de gaz aerian)

Servim la domiciliu,

după cerere

FONDAT 1823

FONDAT 1823

**Fabricile de postav și țesături
de modă din Brașov**

Wilhelm Scherg & Cie. S. A.

recomandă la prețuri moderate produsele lor apreciate de:

stofe de modă

pentru domni și dame

cari stofe în privința execuției lor excelente, de prima clasă, nu rămân în nici un fel în urma celor mai bune produse streine.

Depozite propri de desfacere:

BRAȘOV

Str. Regele Carol No. 4

CLUJ

Piața Unirii No. 22

TIMIȘOARA

Strada Alba Iulia

GALAȚI

Strada Domnească No. 1

156 1-1

Librăria și Papetăria
Cartea Românească-
 Dragomir Nedelcovici
 urează clientelei sale
Sărbători fericite

168 1-1

De Sfintele Sărbători ale Paștelui

a sosit la

DEPOZITUL

D. MOCIORNITA
 BRASOV,

Str. Voevodul Mihai 14.

Incălțăminte pentru Dame, Bărbați și Copiii

TRAINICA

FRUMOASA

EFTINA

Prețurile noastre sunt pentru toate pungile și
 138 desfid orice concurență 2-2

Atențiune!

Atențiune!

Cel mai ieftin și mai bun izvor de
 îmbrăcăminte pentru dame, domni și
 copii, la firma

„GLORIA”

E. PITICARIU

Strada Regele Carol II. Nr. 8
 (fosta Porții, Casele Sabadeanu)

Haine gata. Confecție proprie

Primesc și comenzi

134

1-1

INSTALAȚI ACUM TELEFONUL

ATÂT DE
 NECESAR
 INTREPRINDERII
 DV.

**CONDIȚIUNI
 AVANTAJOASE
 IN INTERVALUL DELA
 1 MARTIE-15 APRILIE**

DIN nou Societatea de Telefoane pune
 în aplicare principiile ei călăuzitoare
 dând tuturor întreprinderilor posibilitatea
 de a-și instala telefon în condițiuni avan-
 tajoase.

• Instalarea imediată a telefonului fără nicio
 taxă de instalație și achitarea abonamen-
 tului în rate lunare, iată înlesnirile pe care
 le acordă Societatea Anonimă de Telefoane
 acelor care se abonează până la data de
 15 Aprilie a. c.

• Lipsită de un auxiliar atât de prețios cum
 e telefonul, întreprinderea Dv. suferă pa-
 gube însemnate și nu poate lua extinderea
 pe care o doriți. A sosit momentul să pu-
 neți capăt acestei lacune. Cereți imediat
 instalare a telefonului pentruca să profitați
 și Dv. de condițiunile avantajoase pe care
 le acordă Societatea Anonimă Română de
 Telefoane acelor care se abonează până
 la data mai sus indicată.

**ABONAȚIIVA LA TELEFON
 IN INTERVALUL DELA
 1 MARTIE-15 APRILIE**

SOCIETATEA
 ANONIMĂ
 ROMÂNĂ DE
 TELEFOANE

S'a deschis

S-a deschis

magazinul de sticlărie și porcelanărie precum și sucursala

FISCHER,

binecunoscut în țara întreagă.

BRASOV, Strada Regele Carol 29.

Telefon 10-17

Telefon 10-17

Prețuri ieftine. — Mare asortiment. — Serviciu conștiincios.

142

3-3

„Arborul” S. A. BRASOV
Strada Iuliu Maniu 67

Tot felul materiale de cherestea, parchete de stejar, dușumele Nut-
 Feder, scânduri Falt-Stab, cioplitură de brad, toate soiurile de țigle,
 :: :: cărămidă presată. Lemne de foc. Ciment. :: ::

Depozite: Str. Iuliu Maniu 67 — materiale
 „ I. G. Duca 145

Str. Iuliu Maniu, 77, lemne de foc.

Telefoane: 4-41, 500 și 601.

1-1

O dimisie cu tâlc

Un eveniment intern de partid, care caracterizează „armonia” din sânul partidului dela putere, este recenta dimisie a subsecretarului de stat dela interne Eugen Titeanu, șeful cenzurii și al siguranței statului. Dimisia a fost primită iar atribuțiile celui dimisionat au fost trecute asupra d-lui Sergiu Dimitriu, secretarul general al ministerului de interne.

Despre motivele dimisiei sale d-l Titeanu a făcut presei declarațiuni interesante, din care reținem următoarele:

„Am făcut gestul acesta fiind că o minoritate de prieteni din partid reclamă cominatorul și fanatic să înlocuim politica de conciliațiune socială și de normalizare, pe care am practicat-o din sinceră convingere un an

și jumătate la interne, cu o acțiune precipitată având la bază „legea talionului”.

„Cred că memoria lui Duca — omul împaciurii — se poate apăra alfel și prin alte mijloace..”

„Unii au trecut la pasivul meu vociferările dela Sinaia.

La activul meu trece însă noaptea de 2 Aprilie când am refuzat să trag foc de salvă cu 400 de jandarmi ai colonelului Cihala în 2000 de studenți la Valea Bradului.

Șapte arestări se pot face și ulterior fără 200 de cadavre. Am refuzat să dau acești morfi.

E singura mea vinovăție și singura mea slăbiciune”.

Fără comentari!

CRONICA EXTERNA

Conflictul italo-abisinian.

În timp ce la Geneva, comitetul de 13, discută, — deși până acum fără rezultat, — propuneri pentru încetarea ostilităților din Abisinie, luptele continuă aici atât pe frontul de Nord, cât și pe cel de Sud. Situația Abisiniilor continuă a fi critică, dispunându-i la începerea de tratative directe de pace cu Italia.

După un comunicat oficial din Roma pierderile Italianilor dela începutul ostilităților, se ridică la 1622 de morfi.

După un raport întocmit de mareșalul Badoglio, cu privire la evenimentele de pe frontul de Nord, după bătălia din Shire, rezultă că în urma ultimelor victorii ale trupelor italiene și după ocuparea teritoriilor câștigate prin lupte, s'au adăugat încă 60.000 km. pătrați la cei 40.000 km. pătrați cuceriiți mai înainte. În total 100.000 km. pătrați.

Mareșalul Badoglio relevă că toate obiectivele propuse au fost atinse.

De ce vreau să am un aeroplan al meu?

Sunt ani mulți de când la auzul unui urui de motor de avion, întregu-mi făptură se cutremura par'că voind să fie la unison cu mașina zburătoare. Zile multe din copilăria-mi fragedă s'au scurs, tot atâtea fragede închipiri, — dorinți imposibil de realizat, ziceau cei mari, — s'au născut. În timpul anilor tinereții, azi par'că lina pe care gândurile mele s'au trasat își urmează drumul ei ce trece pe deasupra tuturor năzuințelor omului încrezător în mai bine...

A urma unui impuls personal cutezător înseamnă, după unii, a nu ține cont de realitate, înseamnă să înfrunți legi după care se conduce societatea pământescă.

Spre acele păsări urieșe, cari brăzdau a basnului cerului în anii de vrăsmășe cruntă între poaze, în acei tribili ani 1916—1917 și 1918 când ochii tuturor erau îndreptați în direcții pe care scumpe suflete erau în primejdie de moarte — de ce ai mei erau pironiți spre acele zări, spre păsări duse atunci? Și imi erau atât de drage. La vâzului lor și la auzul zumzetului unui motor, mă înălțam sufletește cu toate că știam de câtă aducătoare de moarte sunt căpabile.

Au trecut multe aeroplane, au trecut mulți ani, de atunci... de fiecare dată cu același nesățiu priveam cum măiestra pasere alunecă; de fiecare dată lacrimi dăătoare de mulțumire sufletească erau efectele senzațiilor de nestăpănit. Voi deveni și eu stăpănit al văzduhurilor. Imi ziceam deseori, voi fi și eu o pasere ce va străbate nemărginirea...

Câte clipe, câte ceasuri, zile și ani petrecuți apoi lângă aeroplane în atmosfera dăătoare de viață! Cărți, reviste, serbări cu avioane — tot atâtea momente nenumerate de țesere din plin. Faptura omenească cu cât înaintează în ani, cu atât înaintează mai mult și în dorinți.

Am dorit să fiu aviator și am ajuns pilot. Doresc să am acum un aeroplan și nădăduesc că-l voi avea.

Dece?... De ce există omul pe pământ? Ca o confirmare a puterii divine care a creat pe om! — Vreau să am un aeroplan, ca să-mi fie o confirmare a însușirilor mele de aviator, ce se vor confunda cu pasărea mătastră ce va aluneca pe abstrul cerului cândva!..

Brașov, 10 Aprilie 1936.

Bujor Ardelean.

Adunarea generală a voluntarilor din Satulung-Cernatu

În Duminica Tomei 19 Aprilie c. la ora 3 după masă, la restaurantul Szabo din Satulung, conform autorizației Centralei Unității foștilor voluntari români din Cluj cu Nr. 116-946, se va ține adunarea generală anuală a despărțământului U. F. V. R. Satulung-Cernatu (Școala) [I] care sunt invitați a lua parte toți foștii voluntari cari aparțin acestui despărțământ.

La ordinea zilei: 1) Alegerea președintelui și comitetului despărțământului. 2) Descărcarea gestiunii pe anii 1934-1935 și 3) Eventuale propuneri și interpellări.

Camarazii voluntari sunt rugați a aduce cu ei chitanțele pentru plata cotizației, cunoscând că numai acei cari au plătit sau vor plăti în ziua adunării cotizațiile pe anul trecut și anul în curs, vor avea dreptul de vot.

Despărțământul local U. F. V. R. Satulung-Cernatu

Aducem pe această cale mulțumiri tuturor acelor care au luat parte la înmormântarea scumpului nostru soț și tată, precum și celor care au contribuit cu flori și condoleanțe la slinarea durerii noastre.

Familia Ed. Lederer.

Românizarea unei importante întreprinderi.

Pe nesimțite și fără zgomot o importantă întreprindere, care până acum 3-4 ani se găsea încă în proprietate străină, a trecut în proprietate românească nu numai ca conducere, ci și ca acțiuni, a căror majoritate covârșitoare o dețin aștezi Români de sânge. Este vorba de Căile Ferate locale, cari deservesc linia Brașov-Dârste-Satulung.

Inregistrăm acest fapt cu multă satisfacție, educându-i la cunoștința publică, fiindcă până zilele trecute s'au mai găsit corespondenți de ziare din Brașov, cari prezente în folie din Capitală această instituție, azi românească, ca o întreprindere străină.

Zilele trecute a avut loc la Brașov adunarea generală a acestei întreprinderi, în care, după ce ce s'a dat descărcare vechel conduceri, s'a ales și constituit noul Consiliu de administrație. Din noul consiliu ales pe 3 ani fac parte d-nii: dr. Vasile Pop, director în Ministe-

rul Comunicațiilor, ca președinte, d-l colonel rez. Nicolae Antonu, delegat cu conducerea căilor ferate locale în calitate de director, apoi d-nii: G. Curcă, dr. I. Roman, V. Branișce și un singur minoritar d-l Fischer.

Din comitetul de cenzori fac parte d-nii: dr. Dionisie Pop ca președinte, Ion Murăroiu, experți contabil și d-l inspector c. f. r. V. Muntean Jurisconsultul societății este d-l dr. C. Voicu.

Suntem convinși că sub conducerea noului director delegat d-l Nicolae Antonu, fost colonel activ în armata jandarmeriei, cunoscut ca un Român de inimă și plin de energie, această întreprindere românească, își va împlini cu scumpătate menirea ei națională și de utilitate publică.

Publicul călător este invitat să aducă orice reclamă la cunoștința Direcțiunii, a cărei sediul este în Strada Gării No. 61 etaj II, pentru a fi satisfăcut.

INFORMAȚIUNI

Sindicatul presei române din Ardeal a hotărât, precum se știe, să clădească la Băile Herculane un mare hotel-sanatoriu. În acest scop ceruse Ministerului Muncii un teren potrivit. Aflăm acum cu satisfacție că a fost promulgată prin Monitorul Oficial legea pentru cedarea de către Ministerul Muncii a unui teren de 2500 metri pătrați, la Băile Herculane, Sindicatului presei române din Ardeal și Bănat.

Nouii subprefecți numiți pe baza legii administrative. între alții au fost confirmați ca subprefecți de județe, pe baza noiei legi administrative, d-nii: Ioan Ig. Mircea la jud. Brașov, Dim. Frâncu jud. Făgăraș, Dumitru Ivan jud. Târnava mare, Damitru Meaciu jud. Trei-Scaune, Ch. Guiman jud. Maramureș, Ion Labonțiu jud. Sălaj, Ioan N. Pop jud. Năsăud, O. Simu jud. Satu Mare.

Demiterea lui Constantinescu și Ministerul instrucțiunii a primit o adresă a Sf. Sinod, semnata de I. P. S. Patriarh Miron, în chestiunea profesorului Constantinescu Iași. Adresa arată că Sf. Sinod s'a sesizat de cazul lui Constantinescu Iași și a decis să nu admită funcționarea mai departe la o facultate de teologie a unui profesor cu idei comuniste. I. P. S. Patriarh cere acum demiterea profesorului comunist și pe baza condamnării sale de consiliu de război la 2 ani jum. închisoare și zece ani interdicție.

DARURI PRACTICE

pentru Sfințele sărbători Vă rugăm a Vi le procura dela singura firmă românească

Drogueria „APOLLO”

Str. Voevodul Mihai No. 9 (lângă Cinema Capitol)

Foarte bine asortată cu articole de droguerie, parfumerie fină, cofrete, surprize și aparate fotografice.

Cu mulțumiri Mih. și Fl. Iordăchescu 145 3-3 farmacistă.

George Enescu decorat de guvernul francez. Maestrul George Enescu a fost decorat de guvernul francez cu Legiunea de onoare în gradul de comandor.

Acestă înaltă distincție e acordată foarte rar chiar marilor artiști ai Franței.

O radio-sondă la înălțimea de 42.200 metri. La Novosibirsk (Rusia) a fost lansată o radio-sondă, care în 71 minute și 20 secunde a atins înălțimea record de 42.200 metri. Temperatura aerului la acea înălțime era de 38,9 grad sub zero.

Adunarea generală ordinară a Asoc. Restauratorilor și asimilațiilor din orașul și județul Brașov, se va ține în 26 Aprilie a. c. la ora 10 a. m. în restaurantul „Transilvania”.

Serbarea de Paști a Junilor Brașovecheni are loc în prima zi de Paști la Foașorul Junilor din Strada Cloșca. Oaor public este invitat a lua parte. La restaurantul Foașorului se gătesc mâncări și beuturi.

Moartea unei preotese.

Din Rupea ni se scrie: Moartea preatimpurie a preotesei Natalia Ciungan, soția p. Ciungan, a produs unanime regrete, ceea ce a dovedit și asistența atât de numeroasă, care a luat parte la înmormântare. Slujba înmormântării s'a făcut de un sobor de preoți, în frunte cu protopopul Brașovului, P. O. Mihail Hodârnu, care într-o cuvântare simțită, a scos la iveală frumoasele însușiri de mamă iubitoare, soție credincioasă și bună pilduitoare a credincioșilor. Tot asemenea p. protopop al Cohalmului Brotea, într-o cuvântare impresionantă, a exprimat regretul credincioșilor Bisericii surori.

Cu tot timpul nefavorabil, un lung convoi de căruțe, mașini, cu rapori și steagurile diferitelor societăți, în sunetele duioase ale fanfarei din loc, a fost însoțită până la gara Rupea, pentru a fi așezată spre vecinică odihnă, lângă cei iubii ai ei, în cimitirul din Alba-Iulia.

Odihnească în pace!

Inchiderea tripourilor

Promulgarea legii

pentru interzicerea jocurilor de noroc.

În „Monitorul Oficial” a fost publicat textul noiei legi pentru interzicerea jocurilor de noroc.

Textul articolului unic care cuprinde această lege, este următorul:

Toate jocurile de noroc pe bani, de orice natură și sub orice formă sau denumire, în care hăzardul joacă principalul rol, cum și cele mecanice, în orice localuri publice, piețe, băncuri, etc, sunt interzise, excepțându-se loteria de Stat și pariurile dela cursele de cai.

Contravenienții de orice fel se vor pedepsi cu închisoare dela 6 luni la un an și cu amendă dela 50.000 - 500.000.

Celelalte articole din legea pentru reglementarea jocurilor de noroc se suprimă.

În urma promulgării legii pentru interzicerea jocurilor de noroc, Ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, a comunicat prin parchetele din întreaga țară, anularea de drept prin efectul noiei legi, a autorizațiilor acordate pentru funcționarea jocurilor de noroc în conformitate cu legea pentru reglementarea jocurilor de noroc din 15 Aprilie 1935.

De altfel Ministerul Justiției a trimis aceeași dispoziție tuturor par. hetelor, pentru ca să nu mai funcționeze nici un club de jocuri de noroc. Anularea autorizațiilor a intrat în vigoare imediat după promulgarea legii. În Capitală reprezentanți parchetului și ai poliției au încercat să anunțe imediat direcțiile cluburilor, cari au fost nevoite să se supună, închizând sălile de joc.

Bisericești

Sinod protopopesco

Ni se scrie: În ziua de 2 Aprilie a. c. s'a întrunit în sinodul protopopesco preoțimea română unită din tractul Brașovului și Treiscaune.

Cele două conferințe ale p. prof. Tarja și a p. I. Teluarian despre preoțimea noastră și foștilor preoți ca model de educație religioasă, bine lucrate și mai ales meditețta despre Răstignirea și moartea lui Isus, atât de înălțătoare, scurte și impresionantă, a p. protopop M. Hodârnu, înalt în loc de cuvânt de deschidere, a prilejuit cu adevărat reculegerea sufletească a preoților, urmații de spovedanie, scopul principal al acestui sinod.

După unele comunicări de ordin administrativ, s'au înființat „cercurile misionare” ale preoților, echipe pentru propovăduirea „învățăturii lui Isus” spre o regenerare a vieții religioase credincioșilor. — mirt. —

Schimbași

și

premiitari

veniți să faceți fotografii frumoase, cu prețuri modeste la

FOTOGRAFUL

„CARMEN”

BRAȘOV

Str. Voevodul Mihai 25

Telefon 731

144

2-3